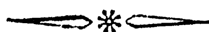
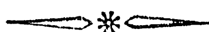
૪૬૧૯

દીવાને તમજીદ
ઉર્ફે
જામેઓલમુફીદ.

ગઝલ ૧.

તેરી શાન કીસ્સે બયાન હો, તેરા હંમદ કીસ્સે હોઅએ ખુદા;
ગોઝમી સમાપે હે બંદે જો તેરા ભરતે હે યેહી દમ સદા.
તું સમી હે તું બસીર હે, તું કદીર હે, તું ખોદા ખુદા
જો ગવાહુ ચાહે તો દીલ હે યે, કે પોકારતા હે, તુજહે સદા;
જીસે નબઝ કેહેતે હું, જો બસર, યે ખીયાલ ઉનકાહે ખામપર;
તેરી યાદમે હેયે એક દીગર, ગોયે ફરક લાતાહે દમ જુદા;
તુ કરીબ હે, તુ બાઇદ હે, તુ હયાતપર, તુમ મમાતપર;
તેરા કબઝા કબઝએ જાનપર, હેયે ચોતરફસે ઉઠી નીદા.
તુ હમીદ હે, તુ મજીદ હે, તુ કરીમ હે, તુ હકીમ કયા;
વો સિફતહુ, બાકી સો કોનસી, કે નહીં હે તુજમે વો અય ખુદા.
તેરી સલતનત હે, તો ઓર હે, તેરે કાયદોંકા, વો તોરુ હે,
કે તુ બાદશા હોંકો ભીતો યેહી સમજતાહે કે યેહે ગદા.
મેરા નામ અબદે મજીદ હે, વો ખુશી હે દીલકો કે ઇદહે,
મુઝે નામહી સા કર અગર, તો કરમ હો તેરા યે અયે ખુદા.

ગઝલ ૨.

હમકો પ્યારે તેરે ઘર આનેકા મકદુર નથા,
તુ અગર ચાહાતાં મુજકો તો, કહી દુર નથા.
જાનતા હું કે મેરા ઇશ્ક રહા મેરે પાસ,
મુજકો માલુમ હુવા, યે તુજે મનજુર નથા.

દીન બદીન સાફ હુઇ જાતી હેં આંખે તેરી,
દેખકર આંખ ચુરાના કભી દસ્તુર નથા.
હોશ ઉડતે હે પરીવાર તેરી મેહફલમેં,
કલહી બદબીના કે ચેહેરેપે ઝરા નુર નથા.
મેરે આનેસે હરેક શખસકા રૂખ તુજસે ફરા,
ઓર વહાં કીસકી ઝબાંપર મેરા મઝકુર નથા.
તીન દીન ગુઝરે હુવેથે, મેરે ઝખમે દીલપર,
કોના કુરહાં ન હુવાથા અભી નાસુર નથા.
દેખતી આંખોમેં તુમ ધુળ ન ડાલો તમજીદ,
દીલ લગાકર યે સતાના તુમે મનઝુર નથા.

ગઝલ ૩.

ન લે સઇયાદ અબ હાતોમેં તુ તીરોકમાં અપના,
લુટ નાહક નહી બે ફાયદા તું ખાનોમાં અપના.
ના હોતા આએગા વો બેબાળોપર એસા પરીંદાહે,
નુહી રખતા હે વો ગુલશન વ સેહરામે મકાં અપના.
કમન્દે હીરસકો રખતાકમે ઓર ગોશ માલીદે,
મીટાયા ચાહાતા હે કયા જાહાંસે તુનીશાં અપના.
નકર વાયઝ મેરે આગે શીકાયત કે કલામોકો,
તુજે કયા ફાયદા રહેનેબીદે તુયે બંયાઅપના.
કીસીસે કુચ નહી બનતી હે જબ કીસમત બીગડતી હેં,
છુપાતે ફીરતે હે, મો ખુદબખુદ પીરોજવાં અપના.
નવીશતે કી નોહુંસત કામ કર જાતી હે જબ અપના.
અદુ હોતા હે ખેશ અપના, મુહેબ ઓર મેહેરબાં અપના.
મઝા તમજીદ જબ આયે, કે લાંન્ડી આપ હો કીસમત,
બનાયે ગર ગુલામ અપના બીગારેખાનોમાં અપના.

ગઝલ ૪.

અગર ફ્રરમાં રવા હોતા તો ફ્રર વો દુર ક્યું હોતાં.
ફ્ખરસે બાઝ ગર આતા તો વો રંનજુર કયું હોતા.
ન યુસુફ ચાહ મે ગીરતા નગીરયાં બાપ યું કરતાં.
નહુંમ યાકુબ કોહોતી તો ફ્રર માઝુર કયુ હોતાં.
ન કરતાં મેં ગુનાહ્, આકર જાહાંમે એકભી તો ફીર,
ભલા મહાશરકે દીન લોગોંમેં મેં મગફ્રુર કયું હોતાં.
રસાઇ હે ફ્લકપર ખાકકે બાશોંદા ગાનોંકો,
મોહીંચે દીન ન દેતા દોશ તો મંજુર કયું હોતાં.
કઝા ઓર કદરમે તાહરીરહે જો કુછ મેં કરતાં હું,
વોહી કરનેપેં હું કાદેર નતો મકદુર કયું હોતા.
અદાલતકા નાગર કાઝી ખુદા મહશર કે દીન હોતા.
તો જાને કો વાહાં આસી કહો રંનજુર કયું હોતા.
અહદકાં નુર અયે તમજીદ અહમદમેં ન ગર મીલતા.
તો ફ્રર સારા જાહાં એ, નુરકે મામુર કયું હોતા.

ગઝલ ૫.

વો મુજસે ફીર ગયા હે તો મે તુફ નહીં કરતાં
ચાહે સો કહા જાયે મેં અબ ઊફ નહી કરતાં.
જલતે જો કઇ દેખકે ઊલફતકો હમારી,
અબ કોન હે જો હંમપે તાઅસ્સુફ નહી કરતાં.
ઉલફ્ત હે ઝુલેખાકી નીમત ગર મુજે પરમેં,
અબ યાદ કભી સુરતે યુસુફ નહી કરતાં.
એક બાત સડી સુન્નેકી તાબીશ નહીં ઉસકો,
ઠડેકો તો સુનકર વો તવકુફ નહી કરતાં.
ઇઝત મેરી સમજે કે ન સમજે નહીં પરવા.
મે ઉસકે લીએ અબનો તકલુફ નહી કરતા.
તમજીદ તેરી ચાહમે કુબાહું ગલે તક,
પરંતુ મેરી હાલત પે તાઅસ્સુફ નહી કરતાં.

ગઝલ ૬.

વાર ક્યાં ઉમદા હુવા કરતા હે ઇસતલવારકા,
એક ઝુંબીસમે કેતે હોતા હે સર દાચારકા.
રોબહે સબકે દીલોંમેં કોન લે સકતા હે નામ.
ખોફ આજાતા હે હરએકકો વો શુખ અઇયારકા.
અયે મસીહા જલદ આ કર તુ ઇલાજ ઊસકા શીતાબ,
અબહુવા જાતા હે અબતર હાલ ઉસ બીમારકા.
કાનમે પેહેને હે જુમકે ઉસને મોતી ચુરકે,
હાર હે મેરે ગલેમેં આંસુવોં કે તારકા.
મર રહાં હે ઇશકમેં તમજીદ તેરે વો જવા.
હો ગયા અબરંગ મુબદ દીલ દીદએ ખુંબારકા.

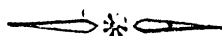

ગઝલ ૭.

મીલા યાર મુજકો તો એસા હટીલા,
કિયા ઊસકી ઝીદને મેરા રંગ પીલા.
મેરી બાત છુપતી નહીં ઉસકે આગે,
અજબ શોખ તબ એ હેં ચંચળ છબીલા.
વો રફતાર બલદાર, નાગનકે માનીનં,
વો ચલતા હે મુડ મડકે બાંકાં નુકીલા.
નઝર બદકી દેહેશત હે દીલમેં હમેશાં,
કે ફીરનેકો જાતા હે બનકર સજીલા.
ખુસામદભી કરતા હું ઉસકી કભી પર,
નહીં દીલકો દેતા હે કરતા હે હીલા.
ડસા દીલકો ઊસ ઝુલફ નાંગનને જબસે,
હુવા રંગ ઉસ દમસે આંખોકા નીલા.
ચલો સાત તમજીદ અબ ઘરકો મેરે,
ન બતલાઇએ આપ અબ મુજકો હીલા.

ગઝલ ૮.

મુજકો એકબારભી દીદાર દીખાયા હોતા,
પીછે ઉસકે મુજે ફુરકતમેં રીઝાયા હોતા.
યું તો સુન્નેસે મેં સુન્નીકી મીસલ કરકે યકીન,
એતેકાદ અપના તસૌવુરસે લે આયા હોતા.
મેં ન માનુગા કભી સો તુ કહે સોદાઇ,
સોગ સચ્ચા કોઇ દમકે લીયે લાયા હોતા.
યે તમન્નનાથી કે કુંચેમે તેરે આ બેઠું,
પર યે મોકુફ રખા વર ના મેં આયા હોતા.
હમ મરે તુજપે તુજે ઓરહી રહેવે સેવા,
મેરી ખાહેસ જો તુજેથી તો બુલાયા હોતા.
હમતો હેં વાદેકે એકરારકે પુરે સચ્ચે,
તુજે બોલાથા તો ઝાલીમ યે નીભાયા હોતા.
કતલ કરનાહીજો મનઝુરથા ફીર દેરથી કયા,
એક ઇશારા મુજે અબરૂસે બતાયા હોતા.
મેંતો મદહોશ પડા રહેતાથા પર ખાબમે તુ,
એક દમકે લીએ મહેમાન તો આયા હોતા.
જાંબલબ હું મેં જુદાઇમેં તેરે વાયે ગઝબ,
તુને તમન્નદ ઝરા મોંતો દીખાયા હોતા.

ગઝલ ૯.

કોઇ દીલ તંગ કભી મુજપે જો શયદા હોતા,
એક સમર નખલે બખીલીમેંભી પેદા હોતા.
ખુબરૂયોંસે કભી બાત ઝુરૂરી કરતા,
મેરે અહબાબમેં તબ ઇશ્કકા ચરચા હોતા.

રશક આતાથા ફલકકોભી યેહાંતક મુજપર,
દખ્લતા મેરા ગર એશતો રોતા હોતા.
સાદીકે ઇશ્ક હુયા કાઝેબે શયદા હું મેં,
આઝ માનાહીથા ફસ્સાદ તો બોલા હોતા.
મેં વો ઉસ્તાદે ઝમાં હું કે નહમસરહે કોઇ,
હોતા મજનુ તો સબક મુજસે વો પઢતા હોતા.
ના સોહાં મજહબે ઉલફતકા નહીં ઇલ્મ તુજે,
કુછ કસમ ખાનેકો થોડાભી તો સીખા હોતા.
એલા તમજીદને જો ઇશ્કસે ગેહેવારેમેં,
તબ જવાનીમેં ય મલકાહે નાતો કયા હોતા.

ગઝલ ૧૦.

અયે બે વફાવો તેરી મુરૂવતકો કયા હુવા,
પહેલેસે ગેર હે વો મોહબ્બતકુ કયા હુવા.
ઇતનેભી સુસ્ત હો ગયે કયું બેર હે મીઝાજ,
ઓ શોખ તેરી તબએ શરારતકો કયા હુવા.
કયું આપી આયે હારકે તનના કે ના રહે,
રૂકે રૂકકે બેઠના વો ખીંચાવટ કો કયા હુવા.
આંખેં બદલકે લાલ જો રૂખસાર રખતે હો,
બદલા વો કયું દીમાગ લીયાકત કો કયા હુવા.
સોંઠે લગાકે કેહેતેથે હજંજાળકો મોમીન,
અહવલ મીઆં તુમારી કરામતકો કયા હુવા.
ઉમેદહીમેં ઉમર મેરી સરફ હો ગઇ,
હોતી નહીં હે અબભી કેયામતકો કયા હુવા.
અયે મુશરીકો કુમક જોથી તશેતાનકી તુમે,
દોઝખમેં જાતે હો વો હીમાયકો કયા હુવા.
તમજીદ બેવફાઇયે દુનીઆંકી હે અયાં,
તુ છોડદે ગુનાહકી લઝતકો કયા હુવા.

ગઝલ ૧૧.

જીસકો સમજાથા મેં દીલબર વો સીતમગર નીકલા
જીસકો સમજાથા કે યે મોમ હે પથ્થર નીકલા.
હાયે પથ્થર પડે ઉસબુતસે લગાવટ ન કરૂ,
મુજકો હીરેકા ગુમાથા પેયે પત્થર નીકલા.
આંખે રોનસે મેરી હો ગઇ પાની પાની,
મેતો સમજાથા કે ચશમાં પે સમનદર નીકલા.
બરકકી તરહે નઝર મુજપે રખ્યા કરતા હે,
મેં હું હેરાન યે કીસ્તરહે સીકંનદર નીકલા.
ફસનો જાતાથા યે દીલ આજ તુમારા તમજીદ,
પર હુવા ફજલે ખુદા.આજ જો બચકર નીકલા.

ગઝલ ૧૨.

મે ઉલફતમે અચ્છી મઝા જાનતાથા,
ફશુંગા મેં નાહક યે કયા જાનતાથા.
તુ મેરા મેં તેરા ભરોસા થા મુજકો,
મેએય દીલ તુજે આશના જાનતાથાં.
તું બરમે મેરે રહેકે તડપે થા જીસદમ,
તબીશકસે મેં બેવફા જાનતાથા.
તુજે પહેલે હાથોંસે જાને ન દેતા.
બદલજાયેગા જાકે કયા જાનતાથા.
દગા દે ગયા મુજકો એય શોખદીદા,
નહીં મેં તુજે પુરજફા જાનતાથા.
ખતાકી ખતાકી ખતાકી હે બેશક,
ના અયે ના સઝા યે સઝા જાનતાથા.
ન તમજીદકો એક દીલાસા દીયા ઓર,
ચલા બસ જીગરકો જલા જાનતાથા.

ગઝલ ૧૩.

રનડી-મુગલાની જો સી લાઇથી ભારી અંગીયા,
એને ગુસ્સે હોકે સર ઉસકેસે મારી અંગીયા.
કુચ કીનારોંપે ઝરી ઓર સીત રોંસે ભરી,
કંઇ બુટે કંઇ ગુલ સારીકી સારી અંગીઆ.
ઉસને છલકાકે જવાનીકી તરંગમે આકર,
શોખીસે ભર કે બના લાઇ ગંવારી અંગીયા.
હમ પરીવારહેં બે પરકે હેં ઉડતે ફીરતે,
હોતી હે હલકીસે હલકીસો હમારી અંગીયા.
પેહેન કર ગુલબદન આઇ જો બદનમેં ઉસકો,
ચલ ગઇ સીનેપે દુસ્મનકે કટારી અંગીઆ.
સોફીયાની હો કીનારોંપે કીનાર અચ્છી હો,
બોહોત ફરમાયે શોંકીં તબીચ સુધારી અંગીઆ.
ઓડાઉસરશકે પરીને જો દુપટા ઉધા,
ક્યા કહું ઉસકે તલે પેહેની વો ભારી અંગીઆ.
જબકે શોખીમે વો આઇ તો યે કેહેનેકુ લગી,
સોમે લાખોંમે અગર હે તો હમારી અંગીઆ.
જબ ગલે લગ ગયા ગુદરૂતો ચલે બોસોકીનાર,
હમનેભી શોકસે ફીર ઉસકી ઉતારી અંગીઆ.
દેખકર રશ્કસે કહેનેકો લગી માંહેલેકા,
અય ગઝબ ઉસને યે ક્યા ખુબ સંવારી અંગીઆ.
મેરે માશુકને લીઆકે બલાયે વ કહા,
જાઉ તમજીદ મેં કુરબાં દો હમારી અંગીઆ.

ગઝલ ૧૪.

બખ્ત જાગે મેરે કીસ્મત સે મુજે ખાબ આયા,
દીલે મુઝતરકો મેરે ચેન હુવા તાબ આયા.
યે ગઝબકે કભી તીફલીમે વો શોખીકે દીન,
અલ્લા અલ્લાસે કટે બેરસે શબાબ આયા.
તુજસે ઇકરાર કીયાથા કે નહીં બરસોંકા,
હીજરકે સદમસે છુટા જો તુ શીતાબ આયા.
જનાબ અરઝથી મેરી જનાબે આલીમે,
એક ઇલતેમાસથી બોસેકી પર હીજાબ આયા.
ઇધર થા ઇશ્કકા જોશ ઓર જવાની આ પોંહોચી,
તેરાભી કયાહી મુકદરમે યે શબાબ આયા.
કંહી હે ફસલે બાહારી કંહી હે મોસમે ગુલ,
તેરેભી નખલે વુજુમપર સમર શીતાબ આયા.
ઝરામે હાથકે અંગીયા તલક બડા બેઠા,
તો કયા કહું મેં વો ગુસ્સેસે પેંચોતાબ આયા.
બચીથી બેસવા ઉરીયાં જો ફાકા પંડીતસે,
કમાલ દેખકે તમન્નાસે હી જાબ આયા.

ગજલ ૧૫.

મેં હું ઇશ્કમેં તેરે મુબતીલા નહીં હાલ તુજપે મેરા ખુલા,
જો પુકારા સુન મેરે દીલરૂબા તુને મોહોકો મુજેસે ફીરાલીયા.
તુજે હુસનકા જો ગુરૂર હે તો બડા યે તેરા કુસુર હે.
તેરા નામ નઝદીકો દુર હે તેરા શોહારા સબમે બપા હુવા,
ગો વફામે તુજકો કમાલ હે મેરે હાલકાભી ખીયાલ હે.
તો મેરા યે તુજસે સવાલ હે મુજેકીયુ ન તુને નીભાલાયા,
તેરે દસ્તોપામે જોહે હેના યેભી દીલ લુભાનેકી હે બીના.
દી ખુદાને હુસનકી જબગીના જીસે ચાહ ખીંચા બુલા લીયા.

તું મીઝાજ કાભી અમીર હે તેરા હુસનભી યે વઝીર હે.
યેહ તીસપે તુરરા શરીર હે ન લગાયા દીલતો સતા લીયા.
એસે તુમતો હો ગયે બેરહમ નહી આતા તુમકો જરા રહમ.
લીયા દીલ નીકાલ કે એકદમ કાહાં ઉઠ યે કહે કે ઉઠા દીયા.
તેરી ચાહામે મરેં હમ ઇધર નહો તુજકો જાન ઝરા ખબર.
મેરી આહમેંભી નહી અસર મુજે યેહી ગમને રૂલા દીયા.
કહું હાલ કયા મેં મેરા તુજે હુવા ફાયેદા ભલા કયા મુજે.
ઇસી આતીશે ઇશ્કને આ મુઝે યે ફીરાકહીમે જલાદીયા.
મેં ને ઢુંઢાં શોકસે જાનકર મેરે દીલકી છલની મેં છાનકર.
તેરે ગવહરે દીલકો પછાનકર મેંને આંખોસે તમજીદ ઉઠા લીયા

ગજલ ૧૬.

મુઝકો ગર પ્યાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા,
ખુદને દીલદાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
મયે ઉલફત જો પેલાઇ મુઝે લઝઝત આઇ,
ખુબ સરશાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
ઉસકે આહુબાબોકી તાદાદ નહી દુનિયામેં,
મુજકોભી યાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
શબકો મજલીસમે વો શુખ આયા બોપોત ઉલફતસે,
જો કહા કાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
દીલમે રેહેતીથી હવસ હો મુઝે દીદાર કહીં,
મુજકો દોચાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
બાંધકર આયે કમર લોગ બદીપર મેરી,
ઉસને ઇનકાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
મરતબા બડગયા તમજીદ તુમારા દમમે,
તુમકો સરદાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.

ગઝલ ૧૭.

બદનામ હમને ખુદકો કીયા ફીર કીસીકો ,કયા,
અચ્છા નહીં બુરાભી કીયા ફીર કીસીકો કયા.
.મેં અપને આપ જાનકા મુખતાર હું જનાબ,
મરનેસે પેહેલે મરકે જીયા ફીર કીસીકો કયા.
ગર ફરઝ ફરઝ હમપે હે જીસકા તો હમને ખેર,
ચાહા દીયા દીયા ન દીયા ફીર કીસીકો કયા.
સાકીથા મેહેરબાન મેરા કયા જુદાઇ થી,
એક જામ ગર દીયા ન લીયા ફીર કીસીકો કયા.
અયે મોહતસેબ તુ આપહી અપની નીબેડ લે,
ગર કુચ્છ નીશા પીયા ન પીયા ફીર કીસીકો કયા.
દુનિયાંમેં નામ.હો ગયા ગર દારપર મુવે,
ગર હમને જામ હકકા લીયા ફીર કીસીકો કયા.
તમજીદ દુશ્મનોકે નકર રશકકા ખીયાલ,
ગુમ નામ થા તો નામ કીયા ફીર કીસીકો કયા.

ગઝલ ૧૮.

મુજસે ન હો સકા ન કીયા મેંને કયા કીયા,
જો કુચ કીયા સો તુને કયા મેંને કયા કીયા.
ફરમા રવા રહા કે ન ફરમા રવા રહા,
જો કુચ કીયા સો તુને કીયા મેંને કયા કીયા.
પુજવા કે બુતકો આપ અળગ મુજસે હો ગયા,
જો કુછ કીયા સો તુને કીયા મેંને કયા કીયા.
ઇસલામસે ન કામ રહા મુજસે એકદમ,
જો કુછ કીયા સો તુને કીયા મેંને કયા કીયા.

તુને કહા ન થા કે અલસ્તો બીરબએકુમ,
જો કુછ કીયા સો તુને કીયા મેંને કયા કીયા.
હમને કીયા હે કામ હમારી ખુશીસ કીયા,
જો કુછ કીયા સો તુને કીયા મેંને કયા કીયા.
તમજીદ તુરહા ને મે નાપાક હો ગયા,
જો કુછ કીયા સો તુને કીયા મેંને કયા કીયા,

ગઝલ ૧૯.

કયા તુજસે હો સકા ને કીયા તુને કયા કીયા,
જો કુછ કીયાસો મેંને કીયા તુને કયા કીયા.
મખતાર કુનકે કેહેનેકા મે થા તો કેહે દીયા,
જો કુછ કીયાસો મેંને કીયા તુને કયા કીયા.
બુતખાના તોડ કાબા બનાયા તો કયા હુવા,
જો કુછ કીયાસો મેંને કીયા તુને કયા કીયા.
મુરદે કો ઝીંદા કરકે મસીહા નફખર કર,
જો કુછ કીયાસો મેંને કીયા તુને કયા કીયા.
જન્નત બનાકે સબકો દીખાઇ જહાનમે,
જો કુચ કીયાસો મેંને કીયા તુને કયા કીયા.
પત્થરસે ઊંટનીકો નીકાલા કે દેખ લો,
જો કુછ કીયાસો મેંને કીયા તુને કયા કીયા.
શાકુકુલ કમર ઇશારએ અંગુશતે નાઝ થા,
જો કુછ કીયાસો મેંને કીયા તુને કયા કીયા.
કીસકો હે નેકો બદકા સેવા મેરે ઇમત્યાઝ,
જો કુછ કીયાસો મેને કીયા તુને કયા કીયા.
તમજીદ મોંસે કેહેનેકો હેં કંઇ કલામપર,
જો કુછ કીયાસો મેંને કયા તુને કયા કીયા.

ગઝલ ૨૦.

તાલીબ હું ખુદ્દકા નમે ઇલમાંનો હુરકા,
હું શેફતા જનાબે હબીબે ગફુરકા.
હાત આયે દામન આપકા શાફે કીસી તરે,
મનસુબા ઓર હેયે દીલે નાસબુરકા
અયે ખીદર વોબીઉમર નહીં ચાહીયે મુજે,
આવાઝ એફનાગ સુના જાયે સુરકા.
તુજકો ખુદાને ઇલમે લદુન્નીઅતા કીયા,
પોશીદારાઝ કયું ન અયાં હો સુદુરકા.
વાયઝમે વો નહીં હું જોઆજાંઉ દામમે,
મુજકો ઝીકર સુના ન તુ હુરો કુસુરકા.
હામીહે વો મેરા કે જો મુખતારે હશરહે,
કયા ખોફ મેરે દીલપે હો રોઝે નુશુરકા.
તમજીદ આકે બેઠ યેહે બઝમે મુનતખેબ,
એક જામ પીકે આજ શરાબે તુહુરકા.

ગઝલ ૨૧.

રોશન હુવાઝમી પે કમર કામીયાબકા
પરદા જાંહાંસે ઉઠ ગયા ઝુલમતકે ખાબકા.
કૈસરને ચાક ગીરેબાન જબ કીયા,
ખીચ્યા ફલકને એક તનાબ આફતાબ કા.
દીનપે એક અરશો મોઅલ્લાકે હુમહે,
ખટકા હુવા ફલકપે જો પાસે રેકાબકા.
કાબેકો ફખર કીયું નહો, બાની ખલીલહે,
પોહોચ્યા કદમ હે તીસપે રીસાલત મઆબકા.
મઝમુને ગેરસે મુજે નફરત કમાલ હે,
ખુરશીદ કબહે દુઝદ કંહી માહાતાબકા.

અપની તો હૈસીયત મીંયા મીસલે હુબાબહે,
નાઝુક મીઝાજ ઊમરકા હે બે હીસાબકા.
તમજીદ કીસ લીયે તુજે માહશર કા ખોફહે,
મદદાહ તુહે માલેકે યાઉ મુલ હીસાબકા.

ગઝલ ૨૨.

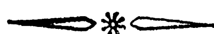
તુજસાતો કોઇ હમને નીરાલા નહી દેખા,
ઇસ દરજાયે આલાસે દુબાલા નહીં દેખા.
કયા નાઝ કીયા અરશપે અલ્લાહસે તુને,
એસાભી કોઇ ચાહનેવાલા નહીં દેખા,
મુસાહી કેયે બખતે સીકન્દર થે જાહાંમે.
દુશ્મનકા કોઇ હાથકા પાલા નહીં દેખા,
હો કરકે મુકરરેબ કહીં હાંકાભી ગયા હે,
શઇતાનસા મગરૂર નીકાલા નહીં દેખા.
દારશકે કમર કયુન મુફખેર હો જાહાંમે,
અતરાફ કભી ઉસકે તો હાલા નહીં દેખા.
કેહતેહેં શબેકદર જીસે વોહે નમુના,
સબ નુરે મોહમદકા ઓજાલા નહીં દેખા.
અરમાન રહા દીલમે તુમારે યેહી તમજીદ,
અફસોસકે રૂવે શાહેવાલા નહીં દેખા.

ગઝલ ૨૩.

શોકર અલ્લાહકા હમકો જો મુસલમાન કીયા,
ઓર પયમબર કા હમે તાબયે ફરમાન કીયા.
શુકર કીસ મોહસે કરેંતા કે અદા હો હમસે,
બડકે ઇસઊમ્મતે અહમદપેહે અહસાન કીયા.

યાદ ઇસા કે સીવા કેસકો હુઇથી ઇનજીલ,
તુને કઇએકકો યેહાં હાફ્ઝે કુરઆન કીયા.
ગરહે મખલુક જાંહાંમે તેરી કઇ ફીરકેપર,
શુકર હયવાં નકીયા ઓર મુજે ઇનસાન કીયા.
રેઝકકી જુસતેજુ હરફરદે બશર કરતા હે,
તુને મરઝુકકો યા રબતેરા મેહેમાન કીયા.
દાંત મોહોમે નથે રઝાક હમારે જબતક,
ખુને માદરસે ગેઝા તુને રગે જાનકીયા.
કુછ એબાદતપે નહીં હે તેરા મોકુફ કરમ,
પલમે ચાહાતો ગદાકો વોહીં સુલતાન કીયા.
તુહે માબુદ એબાદત હે સઝાવાર તુજે,
ખુબ કુદરતસે યે કઉનેનમે સામાન કીયા.
કયુનશાકિર રહે તમજીદ તેરા સુબહોમસા,
કોનસા પુરા ના ઇસ બન્દેકા અરમાન કીયા.

ગઝલ ૨૪.

મોહમ્મદસા પયેમબર કભી હાંસિલ નહીં હોતા,
વા આપના કભી કુફલે દરેદીલ નહીં હોતા.
ઉમેદકો ઉમેદથી ઓર હીરસથા બેઆસ,
ઇમાન બજુઝ આપકે હાંસેલ નહીં હોતા.
મુનસીફહે ખોદા ગેરકભી આદીલ નહીં હોતા,
ફીર દોઝખી જનતકેભી કાબેલ નહીં હોતા.
ઉલફત નહો જીસ દીલમે રસુલે અરબીકી,
ઉસ શખસકા ઇમાનભી કામેલ નહીં હોતા.
તમજીદ યે દરબારહે સરકારે સખીકા,
કીસ વાસતે બખશીશકા તુ સાયેલ નહીં હોતા.

ગજલ ૨૫.

હું મુબતીલાએ ઇશકે મોહમદ અરબીકા,
મકકી, મદની હાશેમી યો મુત્ર લબીકા.
નાઝાં હું સીકન્દર કી નીમત અકસકે ઉપર,
હયરાન હું આઇના જો દેખા હલબીકા.
મુશતાક હું કયું કરના વોહે મેહેરે શમાચેલ,
શરકી ગરબી મુશતહેર આલી નસબીકા.
કોઇ આશેક રફતાર કોઇ શીકલકા માઇલ,
મેંતો હું દોહી ખાસ તેરે ખુશ લકબીકા.
વલ્લાહનેસારૂં દીલે બીસમીલકો અદબસે,
નઝરાના કુબુલે જો મેરા એ અદબીકા.
અલ્લાહરે ઊસનુરે મોહમદકા તમાશા,
નઝઝારા કુના હું મેયો શરકી ગરબીકા.
હોતે નહીં કોનેનમે પયદાયે દોઆલમ,
ઇજાદ હુવા નુર તેરા એક સબબીકા.
તમજીદ તડપતાહેપડા. હિંન્દમે યારબ,
આશીક હે તેરે દોસ્ત વો ઉમ્મી લકબીકા.

ગજલ ૨૬ રદીફે બે.

શોર કરતે હેં વો જબ મુરગે સહર આખેર શબ,
રાહરો ચલનેકો કસ્તાહે કમર આખેર શબ.
ઠંડી સાંસે કોઇ માયુસકી હેં બાદ નસીમ,
જોશમેં કુચેસે કરતી હેં ગુજર આખેર શબ.
ઇદકે ચાંદકે માંનીનદ તેરા શોર ઉઠા,
જેસે સાચેમકો પોહોંચતી હે ખબર આખેર શબ.
દોસ્ત બેશક હે મોઅઝઝન મેરા મેં જાનતા હું,
પરવો દુશમન હે ફકત નિંદકાહર આખેર શબ.

જો જો બન્દે મેરે માબુદકે હેં ખામુલ ખાસ,
અપની મસજીદમેં વો કરતે હે ગુઝર આખેર શબ.
તાએરે ખુરદો કલાં યાદ મે હેં મોઅલાકી,
રોઝ કરતે હેં ફકત ઉઠકે ઝીકર આખેરશબ.
તુને તમજીદ કુમીલ્યલે પઢાહે કે નહીં,
થાપયેમબરકો યે ઇરશાદ મગર આખેરશબ.

ગઝલ ૨૭.

એ ઘર ભીતુક નઝર કરીયે કભીતો આઇયે સાહેબ,
નઝરકર દંઇગે દીલ હુંમભી નહીં શરમાઇ યે સાહેબ.
કફસમે બંદ હો બુલબુલકી સુરત કયા હુવા ટેરો,
અભી હોગે રહા એકદમ મે નાઘભરાઇ યે સાહેબ.
તુમી રૂઠે થે આશેકસે કહો તકસીર કયા ઉસકી,
કીયે અપને પેનાદીમ હોકે અબ પચતાઇયે સાહેબ.
જો પાલા આસ્તીમે સાંપ તુમને અબન ઘભરાઓ,
યે લડકા બદ ચલનનીકલાહે અબગમખાઇ યે સાહેબ.
કહાંથા બોસાદેનેકો તો અબ કયા દેર હે કહીયે,
દીખાકર વો લબો રૂખસાર ના શરમાઇ યે સાહેબ.
હુવા હે બીસ્તરા દુલેકા ઇસદમસાથ સોનેકો,
ચલે અબ મુંનતઝીર હોંગે વાહાંપર આઇયે સાહેબ.
વફા વાદેકી કબ હોગી મીયા તમજીદ સાહેબસે,
ગલે લગનેકા કબ હે વકત યે ફરમાઇ યે સાહેબ.

ગઝલ ૨૮.

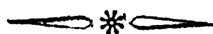
સેંકડોં માશુકમેં વો હે મેરા મહબુબ ખુબ,
રંગ ફક કરતા હે સબકે હોતે હેં મગલુબ ખુબ.

વસલકી લુટેં મઝા કયુકરન વો ઐયાશ હેં
હે ઇધરતાલેબ ભીકા મેલ ઔર ઉધર મતલુબ ખુબ.
ઇમ,તેહાં અરરા ચલાકર ઝકકરીયાકા કરલીયા,
સાગેર ઔર શાકેર મીલાયે દુસરા ઐયુબ ખુબ.
વોભી દુનિયાં મેં હેં સાહેબ જીનકો કુછ પરવા નહીં,
બનકે બેઠેં હે જાહાંમે દેખાયે મજઝુબ ખુબ.
યુસુફે મીસરી અગર તમજીદ તેરેપાસ આયે,
દેખકર રોશન હોં ઉસદમ દીદયે યાકુબ ખુબ.

ગઝલ ૨૯.

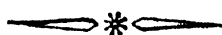
ઉસ માહરૂકે સામને આજાયે આફતાબ,
શરમાકે ફીર ઝમીમે સમાજાય આફતાબ.
દીજુર શબ મે ગર મહે તાબાં નમુધહો,
ફીરતમેં ડુબ જાનેકા ગમખાયે આફતાબ.
ગરશમેરૂ હો બઝમમે કબતાબ લાસકે,
બનકર બનાવ સેંકડોંગર આય આફતાબ.
ઉસમહ જબીંપે ગરચે એકાએક પડે નઝર,
બેતાબ હોકે આપહી ઘભરાય આફતાબ.
તમજીદ જીસકી આતીશે હીજરાંમે તુમજલે,
યેખોફહે કહીં નવો જલ જાય આફતાબ.

ગઝલ ૩૦.

પહેલુમેં યારકરને લગા હટ તમામ શબ,
મેં કયા કહું જોનિંદ રહીચટ તમામ શબ.
હમ સાયેવાલે જાગ ઉઠે શોરો શરકો સુન,
સુબહોતલક યુંહી રહી ખટપટ તમામ શબ.

મેંને વદાઆ કર દીયા ઘરસે પકડકે હાથ,
ફીર સરથા ઉસકા ઓર મેરી ચોખડ તમામ શબ.
સુન કર રકીબ ખુશ હુવા પરદા હુવા જોફોશ,
પોશીદા બાતં હો રહી પરઘટ તમામ શબ.
મેનેભી ચુપકે ચુપકે બીછોનેમે કયા કહું,
આંસુ પીયા કીયે યુંહી ગટગટ તમામ શબ.
સીનેપે મેરે લોટા કીયે સાંપકી નીમત,
વોઝુલફે કે મેરા ડે હુવે લટ તમામ શબ.
તમજીદ દુશ્મનોકા તેરે હાલ કયા કહુ,
ટુકડે જીગરકે ગીરતેથે કટકટ તમામ શબ.

ગઝલ ૩૧.

દીલરૂબા પહેનેહો જોડા યે શાહાના કયા ખુબ,
નાઝસે ચલકે દીલોંકાભી લુભાના કયા ખુબ.
મુજયગાનેકો બેગાનેકી તરેહ દુર કીયા,
પાસ અપને વો રકીબોંકા બુલાના કયા ખુબ.
છીન કર દીલકો મેરે આપ અકડનેકો લગે,
તીસપે ઠહેસે અંગુઠેકા બતાના કયા ખુબ.
મેં હું પરવાના સીફત શમએ તુજે સમજાહું,
રોઝ જલનેસે યેહેજાનુકા જાના કયા ખુબ.
પાન ખા કર ધડી મીસ્સીકી જમાનેકી અદા,
મુસકોરાકર લબોદનદાન દેખાનાકયા ખુબ.
માંગ દીખલાકે મુજે માંગ લીયા દીલ મેરા,
ઝખમે દીલકો મેરે શાનેકા બનાના કયા ખુબ.
તીરે મીઝગાંકો કમાં અબરૂપે ખીંચવાકે સદા,
દીલકો મેરેહી નીશાનેકા બનાનાકયા ખુબ.

સુરત અપનીકો દીખા કરકે બારફસે દીલપર,
અપને નખશેકો કીસી તરહે જમાનાકયા ખુબ.
આકે તમજીદ કે દીલકો તો ઝરા ખુશ કીજે,
યે ફતાના યેરેઝાના નસુલાના કયા ખુબ.

ગઝલ ૩૨.

આજદીલબરકો મેરે હો ગઇ જાગીર નસીબ,
દુશ્મને જાંકો ભલા કયુ ન હોતા ઝીર નસીબ.
ઝુલફકા નામ કહી ભુલેસે મેં લે બેઠા,
તબસે પાંઉકો મેરે હોગઇ ઝંજીર નસીબ.
ટુટે દીલકોભી બના સકતા હૈ કોઈ યેતો કહે,
એસે ઘરકો તો નહીં હોતી હે તાંમીર નસીબ.
ખુબ મનસીફ હે મીઝાજ આપકા માલુમ હુવા,
દરપે કોઇ આપકે આયા હુઇ તવકીર નસીબ.
કોઇ મીઝગાંકા કતીલ ઓર કોઇ અબરૂકા શહીદ,
કોઇ તલવારકા કુશ્તા કોઇ હે તીર નસીબ.
કીમીયા તુજકો હે તમજીદ જો હે ખાકે કદમ,
તેરે મહબુબકી હોવે તુજે અકસીર નસીબ.

ગઝલ ૩૩.

કોન સુફી કયા મુસલ્લા હે કહાં મસજીદ જનાબ,
પરદા પુતલીપર પળાહે તુરકે ઉપરહીજાબ.
હે નસેવુર આપના મીસલેહુવા વાહી ખીયાલ,
વો મીસલ બચ્ચા બગલમે ઢુંડતે ફીરતે ખરાબ.
નહનો અકરબકી ખબર કુરઆનસે તુમપાએહો,
હોશ હે તુમકો મીયા યા મસ્ત હો પીકર શરાબ.

બંદ આંખેં કર રહેં દુનીયામેં ચેહી ખુબ હેં,
કુછ નઝર આતા નહીં જબ આંખ ખોલે હે હુબાબ.
દેખ અયે તમજીદ ઇબ્રાહીમો ઇસ્માઈલમેં,
કયા છુરી કયા ઝુબહે, કયાવો ખાબ ઓર કયાં દીલકો તાબ

ગઝલ ૩૪.

ઇસદમભી મુહદેખાનેકો આયે બદેનસીબ,
ભુલે હુંવોકો યાંદકીયા યેહબડે નસીબ.
હય હુસનકા ગુરૂર તો અબશાદ રહીયેગા,
તુમ હો તવંગર ઓર યેહાં હમતો હેં ગરીબ.
નાદીદાવાર રેહતાથા મુશતાક રોઝો શબ,
સાહેબ તુઝેભી દેખલીયે આપ હેં અજીબ.
હું મુબતેલા મેં ઇશકે મોહમદ આરબીમે,
મેરા ખુદા હકીમ હએ ઇસા મેરા તબીબ.
બખશીશકાં મુદદઆથા જો મુદ્દત દરાઝસે,
ખુદઓઝિ ઓઠા સવારીકે આગે કોઇ નકીબ.
ઇતનીહી અરઝ હે કેવો માલેક હો મેહેરબાન,
ફીર હોગદાકો શાહકા રોતબા વહાં નસીબ.
તમજીદ બખતવર હો યે ઉમેદ હેતુજે,
કેયા દેર હે દોઆ કો ઇજાબત કરે મુજીબ.

ગઝલ ૩૫.

મેરી આંખો કે મુકાબીલ મેં જો રેહતાથા હે જાબ,
માઝીરત ઇસલીયે કરતાં થા તુમારેસે જનાબ.
ઔકસી મુરદની છાઇહે મેરે ચેહરેપર,
લીલ્લા અબ જોરસે કરીયેના મેરે દીલપે ઈતાબ.

પરનામે કોનહું કીસકામપે આમાદાહું,
મેરી મતલબ તોયે હે પાઊં કીસી તરહે સવાલ.
યેહી ‘ કીસમતકા નવીશતાહે કે રોયાકીજે,
નતો નામા કોઇ ભેજે ન કોઇ લાયે જવાબ.
ચશમે અગુરકા ખીંચવાકે પીયા મેને શરાબ,
દીલ ગઝક કે લીયે ભેજવાયા કે ભુન આંયે કબાબ.
ગરશપેગરશ આને લગા જબકે મોલા જનમપે જામ,
નતો ગીનતી રહી મુજકોન ઉને યાદ હીસાબ.
શુકર તમજીદ તુજે ફીરભી બચાયા રબને,
વરનયે ઇશ્ક વોથા કરતા તેરા ખાનાખરાબ.

ગજલ ૩૬ રદીફ પેકી.

કયા હુવા મુજસે વોરૂઠાહે અગર આપસે આપ,
મેરી ઉલફત ઉસે ખીંચેગી ઇધર આપસે આપ.
ઉસમરીઝે જીગર અફગારસે કયું ડરતા હું
દીલ ધડકતા હે મેરા આઠ પેહેર આપસે આપ.
લીખાસીધા મેરી કીસમતકા અગર હોવેગા,
ખુદ બખુદ આંઇગે વોઘરકો મેરે આપસે આપ.
દીલકો હોતી હે ખબર દીલકી અગર ઉલફતમેં,
સદમયે હીજરકી પોંહચેગી ખબર આપસે આપ.
આતીશે ઇશકસે જલતાહે જીગર આહમેરાં;
રફતા રફતા યેહી જાયેગી ખબર આપસે આપ.
અયે પરીરૂ તેગી ઝુલફોંકી બલાયેં લેતા,
મેહરકી કરતી કભી મુજપે નઝર આપસે આપ.
ખુબરૂયોંકો તુમારાહે ખેયાલ અયે તમજીદ,
ઢુંડતે ફીરતે હેં વો શામો સહર આપસે આપ.

ગઝલ ૩૭.

તેરે રૈઝનકે તલેમેં બેઠાતા હું યાર. ચુપ,
ડરકે જાંની મીસલે તેરે સાયએ દીવાૈર ચુપ.
જો શો વહશત જોશપર આતીહે મેરી જીસ ઘડી,
દીલકો કેહતાહું ઝરા ચુપ ઓ મેરે ગમખાર ચુપ.
કોન કર સક્તાહે બીમારોંકે આગે શોરો ગુલ,
ચુપકે બેઠો હંમ નેશીનો જેસા હે બીમાર ચુપ.
કીસલીયે કરતાહે તું અહવાલ ઝાહીર ઇશકકા.
હોશમેં આ રોક મોંહકો ઓમીયા મૈયખાર ચુપ.
ચુપકે ચુપકે તુ સુના કર દીલરૂબાકી ગુફતગો,
હેરજા ઇરશાદ હોતા હે મેરે સરદાર ચુપ.
અએ મીયાં હમજીદ સાહેબ એક ગઝલ દીગર કહો,
કીઉંકે સબ દુશ્મન હુવેહેં સુનકે યે અશઆર ચુપ.

ગઝલ ૩૮.

તીરે નીઘેસે હોગએ જબ દાશીકાર સાંપ,
પાંઉપે સરકો રખને લગે સો હઝાર સાંપ.
માઅશુકે ઝેર સાએમે રેહેતાહે ગેરકે,
ચોકીહે ઉસ્પે રખખી હુઇ કંઇ ફીતાર સાંપ.
મૌસેકી એક હવસમેં ગયા માહેરૂ કે પાસ,
ભાગા વહાંસે દેખકે મે બેશુમાર સાંપ.
સોદા હુવાથા જબસે મુઝે ઝુલફે યારકા,
રેહેતા થા મેરે સરપે મીસલ એક સ્વાર સાંપ.
તમજીદ તેરા યારભી અફસુંમે તાકહે,
રૂખપરહે ઉસકે દેખીયે અબ દો નીસાર સાંપ.

ગઝલ ૩૯.

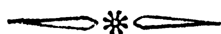
મે ન કહતા થા જલદ આઓ આપ,
રૂઠે બેઠેહેં અબ મનાંઓ આપ.
જેસી ગુઝરે હે યું ગુઝરને દો,
ઉસ્કે બારેમે ગમ ન ખાઓ આપ.
આપકા મુંનતંઝીર મે બેઠા હું,
આઓ વરના મુઝે બુલાઓ આપ.
ઈન ગરીબોંપે જોર ખુબ નહી,
નાહક ઉનકો ન અબ સતાઓ આપ.
અભી ચુપકે હુવેહેં માતેમસે,
યાદ બાતેં ના અબ દીલાઓ આપ.
દાવમે કબ તુમારે આતાહું,
મુઝકો બાતોંમે મત ઉડાઓ આપ.
સીખા સીખલાયા હું મે તીફલીસે,
મુઝકો હરગીઝના અબ સીખાઓ આપ.
જાવ પોશાક બદલો જલદીસે,
બેઠતાહું યહાં નહાઓ આપ.
મર રહાહું ફીરાકમેં તમજીદ,
મોંહતો આકર ઝરા દીખાઓ આપ.

ગઝલ ૪૦.

કરતેહેં કોન તરહેકા મુજકો શુમાંર આપ,
મોંહપર સુનાં રહે હેં બુરી સો હઝાર આપ.
મેં ક્યા કરૂંગા આપસે તાઅનેકે યું કલાંમ,
હાંકર ચુકેહો પેહેલે હીસે એક બાર આપ.
કહીયે તુંમારી કોનસી તકસીર હોગઈ,
હમકો ખબરભીથી નહીં ઓરથે નીસાર આપ.

યેહી હમારી ચાહકા દાગે સમર હમેં,
બદનામ હમકો કરતેહો જો બેશુમાર આપ.
ખુબીમે ફુલ ફુલકે રેહેતે હો ગુલકે તોર,
હમકો નઝરસે ડાલકે સમજેહેં ખાર આપ.
ફુરકતકી આગ આપકો બાગે ખલીલ હેં,
નમરૂદ સો દીખાતેહો હમકો યે નાર આપ.
તમન્નદ રૂઠતાહે કભી આપસે તો કીયું,
આતેહો ફીર મનાનેકોહી બારબાર આપ.

ગઝલ ૪૧ રદીફ્તેકી.

કામત યે ગઝબકી તેરી ગોયાહે કેયામત,
રફતારસે નીકલેહે તેરી આપ શરારત.
આંખોંમે તસવવુર તેરા રેહતાહે શબો રોઝ,
નકશા હે મેરે દીલપે મોહબ્બત હે નીહાયત.
બદખાહ કીસીકા નહીં હું મેંતો પરીરૂ,
રખતાહે અબસ દીલમેં રકીબ અપને અદાવત.
દેતેહો મુઝે વસ્લકે વાદેકે જો ધોકે,
બીયાનેકી તરેહ કરીયેગા બોસાતો ઇનાયત.
હું જંગપે આમાદા તેરે ફોજ બોહોતસે,
દેખુંતો ભલા કરતાહે અબ કોન હીમાયત.
દુશમનભી અગર આયે મેરે ઘર તો ખુશી હું,
જો ખુદ હો ઝલીલ ઊસપે નજાઇઝ હે શામાતત.
જો બુહે કમીનેકી વોહ હરગીઝ નહીં છુપતી,
અશરાફ દીખાતાહે હરએક અપની લીયાકત.
ના લાયેકી તમન્નદ ક્યાં હોતી હે ઉસ દંમ,
બદ કો કોઇ દીખલાએ હે જબ અપની લીયાકત.

ગઝલ ૪૨.

અલ્લાહ જબ મીલાએતો એસા મીલાએ દોસ્ત,
હોવે વફા શઆર સખુનકો ઉઠાએ દોસ્ત.
કેહેતેહેં દોસ્ત ઉસ્કો જો દનેકો જાન તક,
આમાદા હોકે સરકો મુકાબીલ ઝુકાએ દોસ્ત.
કેહેનેકો સુન્નેકો તો બોહોત દોસ્તદારહેં,
પર હો વફામે તાક ઉસીકો બનાએ દોસ્ત.
આંખેં ફુટી હુઇ હેં મુરૂવ્વતકી જહાંસે,
ઉલફતકી ઉડ રહી હે દીલોંસે હવાએ દોસ્ત.
કરતે હેં દોસ્ત દોસ્તપે જોરો જફા અગર,
વોહ ઇમતેહાંકા વકતહે ઉસકો ઉઠાએ દોસ્ત.
ઝીનદા હુવે હેં કુશ્તએ ઉલફતભી બે શુમાર,
મુરદેકો ઝીનદા કરતી હેં આવાઝે પાએ દોસ્ત.
તમજીદ કીયું શહીદ હુવા ચાહતે હો તુંમ,
ગર હુકમ હો તો હાતોંકો મેહેંદી લગાએ દોસ્ત.

ગઝલ ૪૩.

પથ્થર પુરસ્ત હે કોઇ કોઇ ખુદા પુરસ્ત,
હેં ખુદ પુરસ્ત કોઇ કોઇ આશનાં પુરસ્ત.
ઝરદારકે ફીરાકમે દ તે હેં જાન જો,
વોહ હેં ઝબાં કે ચાટકે બે શક મઝા પુરસ્ત.
બે શરમ બે હયાઓં કે ઉરીયાં કલાંમ હેં
પરદે મેં દીલકે રેહેતા હું મેં હું હયાં પુરસ્ત.
દેખા જો સુરખ રંગ તેરે હાથોકા અએ પરી,
આતીશ કો છોડ કર કે હુવાહું હીના પુરસ્ત.
આઇના વાર દીલ હેં મેરા ઝંગ નહીં મુતલક,
હેરાન કીસ લીએ હો મેં હું ખુદ સફા પુરસ્ત.

ફીર બાદ મરગ કીસ લીએ આઓગે કુબરપર,
તુમ મતલબી હો દેખે તુમે ખુશલીકા પુરસ્ત.
તમજીદ કીઉં નીબાહ હો તેરા હર એકકે ન્નાથ,
ઉલટે હોં જો મીઝાજ કે ફીરએ વફા પુરબ્ત.

ગજલ ૪૪.

ઇનતેઝારીમેં મર ચલા કીસમત,
કેહેતે કેહેતે કે યા ખુદા કીસમત.
સરફ સબ ઉમર હો ગઇ મેરી,
જુઝ ગુનાહ મુજસે કયા હુવા કીસમત.
કોઇ જંન્નતમે કોઇ કો દીદાર,
ઉસ જગેહ પરભી હેં જુદાં કીસમત.
હમને ઉસ દીલ રૂબાકો સમજાયા,
ઓર દેખી બોહોત લડા કીસમત.
પર ના તમજીદ કુચ્છ હુવા હાંસીલ,
હે તુમારીભી આહ કયા કીસમત.

ગઝલ ૪૫.

મેં રહા ઇન્તેઝાર સારી રાત,
આપને મુફતમે ગુઝારી રાત.
કોઇ દમમે અભી તુંમ આતે હો,
દમ શુમારીમે સબ ગુઝારી રાત.
મુફત બરબાદ ગઇ મેરી મેહનત,
બરમે આઇ ના વોહ પ્યારી રાત.
મીસલે બીસમીલકે મેં તડપતા થા,

ગોયા સીનેપે થી કટારી રાત
વોહ મઝા અબ કહાંસે આએગા,
ગર કભી આઇ લાખ બારી રાત.
શમ્સકો મેને કમરસે યેહી કહા,
તેરે આનેસે હે પ્યારી રાત.
ચાંદની લી બગલમે ઓર ચંમપત,
હો ગયા ચુપકે એક બારી રાત.
રોતે રોતે મે સો ગયા બેહોશ,
ખાબમેં આકે યે પુકારી રાત.
કયા કહું તુઝકો હાલ મે અપના,
મુનતઝીર મેરહા હું સારી રાત.

ગઝલ ૪૬.

કીસસે જાંકર કહું મે દીલકી બાત
અશક જારી થે મેરે સારી રાત.
પરન શોખ આયા વો મેરે બરમે,
હાથ મલતા પડા રહા હય હાત.
ગેરસે બાત વો લગા કરને,
તલખ હો ગઇ મેરી વહાં ઓકાત.
દમ નીકલતા નગર ન આંતે તુંમ,
પેશ પસમેથી હાલતે સકરાત.
તેરા અહસાંન મુજપે હે તમજીદ,
એક ફકત કામ આઇ તેરી ઝાત.

ગઝલ ૪૭.

હમારે યારકી દેખા હે કેસી માહકી સુરત,
અયાં હે જીસ્કે રૂખપર સાફ બીસમીલ્લાહકી સુરત.
ઝુલેખા હો ફીદા ગર દેખ લેવો માહરૂ મેરા,
ભુલાદે શીકલ યુસુફ કો વોહે દીલ ખાહકી સુરત.
સરો કરતા હે ઉસપર રશક દેખી જબસે વો કામત,
ફદેમોઝું કી હે બેશક અલેફ અલ્લાહકી સુરત.
ન હો દોઝખ મકાં તેરા મુઝે યે ખોફ હે વહશી,
નઝર આઇ તેરી શેયતાંનસે ગુમરાહકી સુરત.
હવા કાબુ અગર પાયે બગોલા બનકે લે જાએ,
ઉડાકર લાશકો મેરી ફકત એક કાહ સુરત.
મેં પોહોંચુંગા ઝુરૂર અબ મનઝેલે મકશુદકો શાયદ,
નઝર આતી હે સેહેરામેં મુઝે અબ રાહકી સુરત.
ખુલેગા રાઝ મખફી તુજપે અબ તમજીદ અલબત્ત,
જો દેખી ખાબમેં શમસો કમર નાગાહકી સુરત.

ગઝલ ૪૮.

તેરી રફતાર હે બેશક કેયામત.
કેયામત હે કેયામત હે કેયામત.
તેરા તીરે નીગાહ કારી હુવાથા,
સલામત હે સલામત હે સલામત,
ખબરદાર અબ ન ઉસ્કે ઘરકો જાના.
નદામત હે નદામત હે નદામત,
નહીં દેખા હે જબસે મુનતઝેર હું
શીકાયત હે શીકાયત હે શીકાયત.
નીકાલા ઘરસે ભી વાયસ ફીર આયા,

હીમાકત હે હીમાકત હે હીમાકત.
કીયા મુરદેકો જીંનદા એક દમમે,
કરામત હે કરામત હે કરામત.
દીખાકર મોહ બતા તે હેં અંગુઠા,
શરારત હે શરારત હે શરારત.
બરોસેપર ફખર કરતા હે વોજો,
હીમાકત હે હીમાકત હે હીમાકત.
શાફકત હેતો ફીર આવીંગે દીલસે,
ઇનાયત હે ઇનાયત હે ઇનાયત.
પીલા દેગા કીસી દીન ઝેહેર તુઝકો,
અદાવત હે અદાવત હે અદાવત.
મે નેકી પર હું ઉસ્કે વો બદીપર,
લેયાકત હે લેયાકત હે લેયાકત.
મેં જાઉં કીસતરેહ ઉસતક યે કયું હો,
કુબાહત હે કુબાહત હે કુબાહત.
કભી કુશતા હુવા ફુરકતમેં ઉસ્કે,
શાહાદત હે શાહાદત હે શાહાદત.
તપે ફુરકત ઉતરતી ચઢતી હોગી,
હરારત હે હરારત હે હરારત.
કમીને ઓઢકર ફીરતે હેં બુરકા,
શરાફત હે શરાફત હે શરાફત.
મોહબબત કમહે ઉસ ગુલરૂકી મુઝપર,
નીહાયત હે નીહાયત હે નીહાયત.
ઝબાંમેં તેરે અયે તમજીદ કુચ્છ કુચ્છ,
લુતાફત હે લુતાફત હે લુતાફત.

ગઝલ ૪૯.

વો યાદ આતી હે ફીર બહારે બસીન્ત,
વોફરહતુ ફીઝાં વો નીગારે બસીન્ત.
વો સાકી વો સાગીર વો દોરે શરાબ,
હે આંખોં મેં અબતક ખુંમારે બસીન્ત.
વોરોનક ફીઝા મતરેબા હે ફકત,
ઉસીસે હે બેશક વેકારે બસીન્ત.
વો મસ્તાના વાર આતી હે જબ બસીન્ત,
ખીલાતી હે સબ લાલઝારે બસીન્ત.
વો રંગીન પેહેને હુવે સબ લીબાસ,
ગુલોંપર વો ગુલરૂનીસારે બસીન્ત.
વીદાપરભી પેહેને હુવોંકા લીબાસ,
ન તનસે કભી વોહ ઉતારે બસીન્ત.
કહાં અબકે તમજીદ વેસી મઝા,
નહીં રેહેતી હરદમ બહારે બસીન્ત.

ગઝલ ૫૦.

આજ લેનેકોપરી આઇ મુઝે લશકર સમેત,
મેંભી રાઝી હો ગયા જાનેકો કરરોફર સમેત.
તીરે મીઝગાં તેગે અબરૂ ખાલકી સુરત સીપર,
પેહેન કર બખતર ચલા ઓરલે લીયા ખંનજર સમેત.
પોહોંચે જબ દરીયાએ કુલઝંમ ના ફસે ગીરદાબમે,
ગોતા ખાકર ડુબ ગઇ કીશતી મેરી લંગર સમેત.
હુસનકા ગર ફખર હોગાં અએ પરીવશ આપકો,
ગાડદુંગા આઇનેકો જાકે અસકન્દર સમેત.
તુંને ગર સઇયાદ મારા મુરગે દીલકો દેખના,

સુરતે બુલબુલ ઉડીંગે હમભી બાલોપર સમેત.
કાફેલા તયારહે : જાનેકો આઝેમ હમભીહેં,
લે ચુકે અસબાબભી એહરાંમકી ચાદર સમેત.
અબરૂવો બીની નમુના હે હરએકકે રૂખ પેવો,
નકશએ મેહરાબ હે નઝદીક હે મીંમબર સમેત.
રોબરૂ અલ્લાહ કે જાનાહી હે સબકો ઝુરૂર,
મોહર દફતર પર કરો ઓર જાઇયે મહઝર સમેત.
ઇસ ઝમીમે એક ગ઼ઝલ તહરીર કર તમજીદ ઓર,
હોવે વો મઝમુન દીગર પરહો તાઝ઼ાતર સમેત.

ગજલ પ૧ રદીફ઼ટે.

દખ કર મોં મેરા ગુલરૂ જો છુપ ગયા ઝટપટ,
મેરેભી દીલકો લગી ચટ પટી તો મેં ચટ પટ.
વો જાકે છુપ ગયા ચોખટ કે પાટકે પીછે,
લપકકે મેંભી ગયા જાકે દરપેકી ખટ પટ.
મેં ચાહું ખોલને વો બનદ કરલે ઝટ પટસે,
પુકારૂં મેં ઉસે અંદરસે વો કહે હટ હટ.
પરેશાં ઉસકોભી મેને કીયા ચેહાંતકકા,
વ બાલ બાલ હુવે સરકે બલકે હર લટ લટ.
પડહા જો મેને એક અફસું રક઼ીબકે ઉપર,
જીગરકે ટુકરે લગે ગીરને ખુદબખુદ કટ કટ.
મેરાભી યાર તરેહદાર ઇસ તરેહકાહે,
કમાલ ફન્ની યે કહેતેહેં હાંયે હે નટ ખટ.
બીઠાકે ગોદમેં પીયાલા ઉસે પીલાતાથા,
ઉધર રક઼ીબ વો આંસુકો પીતા થા ગ઼ટ ગ઼ટ.

નીસાર હોતામેં ઉનપરતો પ્યાર કરતે વો,
બલાઇયેં લેતે તો ફુટતીથી ઉગલીયાં ચટ પટ.
કહા હવસ કોઇ બાકી રહી હે અયે તમન્‍ના,
બયાન કીજીયે વરનાંતો જાએં હમ ઝટ પટ.

ગઝલ પર.

પેંચ પગડીકે ના ઇસતરહે મેરે યાર લપેટ,
દીલકો લુટેહે તેરે ચેહેરેકે આસાર લપેટ.
ખુન નાહક તેરી ગરદનપે ચડા મતઝાલીમ,
અપને લોહુકો ન તલવારસે બેકાર લપેટ.
તું હે આમાદા અગર કતલહે મંનઝુર તુજે,
ચલ કંમર પરબી કુંમરબંદ તું દો ચાર લપેટ.
દીલે વેહશીપે નહી રેતા હે કાબુ મેરા,
જબકે લેતે હેં તેરે ગેસુએ ખંમદાર લપેટ.
દાગે ઈશક એકકી કીસ્મતમે રકમ હોતાહે,
તુના અએ દીલ યે જીગર કો મેરે બેકાર લપેટ.
રોબ હરગીઝ નહીં આનેકા કીસીકે દીલપર,
તુના વાએઝ યે બડી ગુંમબઝે દસતાર લપેટ.
બાત કરતે હેં ઇસીતરહે ઝરીફ અયે તંમન્‍ના,
એક મોઅરમેંમેં કંઇ લેતેહેં ઇસરાર લપેટ.

ગઝલ પ૩ રદીફેસે

સચતો યે હે હરકીસીસે દીલ લગાનાંહે અબસ,
જાનકર અપના કોઇ દુશમન બનાનાં હે અબસ.
બે વફાઇકા હે ચરચા હે વફાદારી કહાં,
તાયેરે દીલકો કફસમે ફીર ફસાંના હે અબસ.

તુંમ મુવે જાતે હો નાહક્ ઉસકો કુચ્છ પરવા નહીં,
એસે સંગી દીલકો જાકરકે મનાના હે અબસ.
હે ગ઼લીઝ ઉસકી તબીઅત મુતમે પથ્થર ન ડાલ,
ફીતના બરપા ઓર હોગા યે સતાનાં હે અબસ.
એસે બદખુકી તબીઅત ગરચે હમપર આગંઇ,
ફાએદા ઉઠઠેગા કેયા ઉસકા લુભાના હે અબસ.
ઝીનદગીકા હે મઝા દો દીલહોં એક કાલીબ રહે,
વરના નાલાયેકસે સાહેબ દીલમીલાના હે અબસ.
તું ઇધર હંસતાહે વો રોતાહે ઘર બેઠે હુવે,
કરચુકા પેહેલે નસીહત અબ સુનાનાં હે અસબ.
આવતો ઘરહે તુમારા મેરી આંખોંમે મીયાં,
જાઓતો મરજી તુમારી ફીર બુલાના હે અબસ.
દીલ લગીકા મશક તુમકો યાદહે તમજીદ ખુબ,
એન શીન ઓર કાફ અબ તુમકો પડાના હે અબસ.

ગઝલ ૫૪.

ક્યું સતાતાં હે મુજે જાનકે નાકામ અબસ,
ઝુટ લાયા હે કહાંકા તુ યે પૈગ઼ામ અબસ.
ફરશે મખમલકા હુકુમ હોતો બીછાદું દમમે,
નંગે પાંઉ ક્યું ચલતા હે ગુલન દામ અબસ.
દીલહે મદહોશ મેરા ઓર હે આંખોંમે ખુમાર,
રાત મજલીસમે પીએ મેને દો એક જામ અબસ.
ઇશકમે હો ગયા આગાઝ કીસીકા બેહતર,
ખેર વરનાતો બીગડાતાહી હે અનજામ અબસ.
લડકા પાલાથા મગર હાથસે વો જાતારહા,
નામભી યાદ નહીં ખોગ્યા ગુમનામ અબસ.

ગરચે સીધા ન ચલેગાતો તુઝે ખુબ સમજ,
મારકે એસા કરૂંગા તુજે ના કાંમ અબસ
ઇશ્ક મુગલા નીસે કરનેમે હુવા કયા હાંસીલ,
તુમતો તમજીદ જહાંમે હુવે બદનામ અબસ.

ગઝલે રદીફ જીમ ૫૫.

મે કરૂગા યાદ જબ અલ્લાહ કો અકબરસે આજ,
કાટ લુંગા તેરી ગરદંન દેખ અબ ખંનજરસે આજ.
બદ મેરા અનજામ હોતા કુફરમેં મરતા અગર,
મે હીદાયત ખુબ પાયા મેરે પેગંમબરસે આજ.
આબલાહે ખાંમ મેરા છોડ દે અબદુલ મજીદ,
છોડ અબ હરગીઝ નહીં તું મુજકો ઇસ નશતરસે આજ.
તુરશ રૂઇ મેરી જાનીબસે હુઇહે કયા કહું
મુફત ઠેરી હે અદાવત ઉસ મેરે અફસરસે આજ.
જોશપર અફઝું હરારત ઇસતરેહ કી બડગઇ,
ખુદ બ ખુદ આતીશ કે શોઅલે ઉઠતેહેં બીસ્તરસે આજ.
કોન હે તેરા ગનીમ આયા હે ચડકે તુઝપે કોન,
જાતે હો કીસતરફ ઇસ સુરત કે કરરો ફરસે આજ.
ઝેરતો હે મેરે સાહેબ ઉલઝે હો ઇતને કીયું,
કોનસી એસી ખતા અબ હો ગઇ કંમતરસે આજ.
દાંતમે અંગુશત હે હયરાન હો ઇતને કીયું,
એક હો હેરત ઝદાકીસ સાનેહે શશદરસે આજ.
યાદ હેં તસખીરકે તમજીદ તુમકો કંઇ અમલ,
પેંચમે લાઓગે કીસ્સકો પડકે તુંમ મન્તરસે આજ.

ગઝલ ૫૬.

કહીયે સાહેબ કીસ્તરહેકી આપકો ગફલત હે આજ,
મસ્ત હો મખમુર હો કીસ બાતસે નફરત હે આજ.

શોખ પૈહેલું મેં તુમારે આકે બેઠા ઇસ ઘડી,
દો જહાંકી ખુબહી લો આપકો લઝઝત હે આજ.
ઉમર ભરકા ફાએદા એક આંનમેં હોગા જુરૂર,
દો ઘડીકી અબ ઉઠાલો આપકો મેહનત હે આજ.
તબએ નાઝુકકો હમારે કુંકદી ગરમીને આબ,
વો તપે ફુરકતકી બારીકી હુઈ શીદદત હે આજ.
સેંકડો હેં હમ અસર ઓર હમ ઉમર હમપેશાવર,
નામ ઉનમે હો ચુકા દુનીયાંમેંભી ઇઝઝત હે આજ.
જબકે દો દીલમેંકે હોવે રાઝ મખફી સાફ સાફ,
પાક તબ હોએગા સીનાં ગરભરી કુલફત હે આજ.
દોસ્ત અયે તમજીદ તેરે સુનકે ગઝલેં ખુશ હુવે,
દુશ્મનોંકો તેરે હાંસીલ હો ગઇ ખીફફત હે આજ.

ગઝલ ૫૭.

બેઠે હો દોસ્ત કીસલીયે ઇતને મલુલ આજ,
સદમાં હુવા હે. કોનસા દીલકો હુસુલ આજ.
બુલ બુલકા દીલ ઉદાસ હે સૈયાદ નઅરાઝંન,
કુમલાએ જાતે હેં સભી ગુલશન મેં ફુલ આજ.
તીરે નીગેહ સે હો ગયા છલની જીગર મેરા,
સીને મેં મેરે આહકી ઉઠતી હે હુલ આજ.
વેંયરાન અયે સનમ તેરી ફુરકતમેં હોગ્યા,
કારી હુઇ હે હીજરકી બરછીકી સુલ આજ.
કરતેથે મુદદતોંસે દુઆ તુંમ તે રોઝો શબ,
શાયદ વો હોને વાલા હે દેખો કુબુલ આજ.

ॐ

જાહીલ તુમારા દોસ્ત શીકાયતકે તોરપર,
બકને લગાવો સાંમને આકર ફુઝુલ આજ.
તમજીદ શોકુસેઅેરકા મુદ્દતસે થા મુઝે,
અલ્લાહને વોકી તેરી મેહેનત વો સુલ આંજ.

ગજલ ૫૮.

નહીં ગુલરૂસે બડકર ચાંદો સુરજ,
તકા કરતે હેં મોહપર ચાંદો સુરજ.
ન પાયા હુસ્ન યુસુફનેભી એસા,
તુમાંહરી કયા મુકદ્દર ચાંદો સુરજ.
નુબુવતકીથી ખુબી હુસ્નકી કયા,
કે સીજદા કરતે ઝુકકર ચાંદો સુરજ.
બુલનદી પર ફલક કે કોન જાએ,
ફકત હેં યેહી બેડર ચાંદો સુરજ.
ફલકપર બુરજો અનજુમ સબસે બડકર,
હેંબે શક સબકે અફસર ચાંદો સુરજ.
બડી હે ઉમરભી કીતની તુમારી,
કયામત તક મોકર્રર ચાંદો સુરજ.
તુઝે તમજીદ કેયા હે ખાક ઝુલમત,
યે હોવીંગે મુનવ્વર ચાંદો સુરજ.

ગઝલ ૫૯ રદીફચે.

કલ મુકય્યદ થા હમારા યાર ઝનજીરોંકે બીચ,
આજ બે દમ હોગ્યા હે આહવો તીરોંકે બીચ.

વો ઝરીફ ઇસતરહેકા હે યાર મેરા ક્યા કહું,
એક ચુટકી મેં ઉડા લેતા હે તકરીરોંકે બીચ.
કામ મુશકીલ હોતો સાહેબ સોંપનાં મુઝકો ઝુરૂર,
તાકે હું કીસતરહેકા દેખો મેં તકરીરોંકે બીચ.
પેહલે મેરી આહકા સદમાં પોંહોંચતાથા ઉને,
અબતો આયા ફરક હે આંહોં કી તાસીરોંકે બીચ.
તેગ અબરૂ એક કાતીલ આબદારી તીસપે ઓર,
તેઝ રફતારીભી એસી કબ હે શમશીરોંકે બીચ.
ઉલફતે જા નામે રૂકકા શોકસે લીખતા હું જબ,
ભુલ જાતા હું મે મઝમું રોઝ તહરીરોંકે બીચ.
રખતેહો સબકત હરએકબાતોંકી મહબુઓંમેં તુમ,
કબ તુમે લાભી સકેહે કોઇ તકસીરોંકે બીચ.
લોગ કેહેતે હેં તુમે ઉસ્તાદ ઇસ ફનકે તોહાં,
તાકહો બેશક ઝમાને મેંતો તાબીરોંકે બીચ.
યાદગારી આપકી તમજીદ દુનીયાંમે રહી,
યાદઆઓગે ઝુરૂર અબ તુમભી તહરીરોંકે બીચ.

ગઝલ ૬૦.

આજ મે કયા કહું કુછ જાન નહીં જાનકે બીચ,
દીલ હે વેયરાંન મેરા વસ્લકે અરમાનકે બીચ.
ચાલ આફત હે ગઝમેંકી હેં અદાએં ઉસકી,
છીન લેતી હેં હરએક શખસકા દીલ આંનકે બીચ.
ઇશ્ક મજનુમેં બનાકર મેરા લેલીકા લીબાસ,
ઢુંડતી ફીરતી હું જાકરમેં બીયાબાન કે બીચ.
મેંતો વેહશી હું નછેડો મુઝે બેહતર હું અલગ,
મુઝકો ડાલો ના ખુદારા કોઇ ઝીનદાન કે બીચ.
રકસમે તાકહો નગમાંહે તુમારા દીલકશ,

દીલકો તુમ લુટ લીયા કરતે હો હરતાનકે બીચ.
તીરે મીઝગાંને તેરે દીલકો નીશાના સમઝા,
મેનેભી રખદીયા જાકર ઉસે મેદાંનકે બીચ.
ખુએ બુત બદ હે ભલાનેક કાહાંહોં કાફીર,
જો સીફત ઢુંડોસો પાતી હે મુસલમાંન કે બીચ.
તુજો ફુસલાતા હે ઝાલીમ મુઝે બાતોંમેં સદા,
તેરી આતી નહીં બાતેં મેરેકુછપેયાંનકે બીચ.
હોંએ તમજીદ તેરે શએરસે ખુશ ખુરદો કલાં,
જાકે પોંહોંચેગી ખબર જીસકે કભી કાનકે બીચ.

ગઝલ ૬૧.

દુન્યામેં જો દેખા તો બુરા ઓર ભલા હેચ,
તકલીફ અગર હેતો હે આરાંમ તો કયા હેચ,
મુદદત હુઇ કોંહના હુવા મોટા હુવા બારીક,
કાલા હુવા પીલા હુવા શફફાફ હુવા હેચ.
તીફલીહો જવાની હો બુઢાપા હોતો કયા હે,
નુકસાંનો નફા ગરચે મીલા હોતા હે કયા હેચ.
રંગીની તુઝે ચાહીયે એ રંગ રહે કોન,
હર રંગ બદલતા હે ઝમાંના યે સદા હેચ.
હસ્તી મેં અગર રહીયે તો મનસુરકે માનીન્દ,
સબ ઉસકે સીવા પુછીએ તો હે બખુદા હેચ.
પુછા થા રસુલે અરબી કો યે ખુદાને,
દુન્યાકી તલબ હે તો કહા ફાયદા કયા હેચ.
તમજીદ તુઝે ચાહીએ ઉફ બાકી ફીકરહી,
જુઝ ઉસ્કે હે દુન્યાકા ભલા ઓર બુરા હેચ.

ગઝલ ૬૨.

અયે બુલ બુલો ન લીજીયો ગુલકો દહનકે બીચ,
રેહને ન દેગા બાગબાં તુમકો ચમનકે બીચ.
વો યાર ગાર હોતાકભી આજ મેરે પાસ,
ફસને ન દેતા આજ વો દરદો અલમકે બીચ.
ઉલફત હવાસે ઇતની હે મેરીભી અયે પરી,
લાશા મેરા ન રખેગી બાકી કફન કે બીચ.
બેઠક હમારે યારકી એક જાયે પર નહીં,
રવઝનમે બાંમપર નતો હોગા સહનકે બીચ.
ખારે મુગીલ આતે હેં બોસેકો પાઉ કે,
કયા મરતબા હે દખીયે મેરા યે બનકે બીચ.
હમ દીલ જલોં કો આયે ન કીસ વકતપર કુરાર,
રખતી હે કબ હવસ હમે દમભર વતનકે બીચ,
એ રહમ ઉસ ફલકને ન કરનેદી બાતભી,
તમન્ના મનકી બાત રહી તેરે મનકે બીચ.

ગઝલ ૬૩.

પડા કરતા હે જેસા ઝુલફપર પેચ,
યે ખાતી હે તેરી નાઝોક કમર પેંચ.
હમારી ગુફતગો હે સીધી સાધી,
નઆયે અઇ યાર હમસે આકે કર પેંચ.
નહીં હાજત હે અબ તુરરેકી તુઝકો,
વો ઉમદા આ ગયા દસ્તારપર પેંચ.
મેરે ખતકા જવાબ આએ તો જાનુ,
નકર ડાલે કહીં વો નામાબર પેંચ.

લડાતા હે પતંગ કોઠેપે ચડ કે,
કીયા કરતા હે વો શામો સહર પેંચ.
તેરી હર બાતહે ઝાલીમ ગીરેહ ગીર,
ન કર ઝુલફોંકે માનીન્દ આનકર પેંચ.
સીતારાથા તેરા ગરદીશમે તમજીદ,
વહાંતક આગયા તકદીરપર પેંચ.

ગઝલ ૬૪.

કયા યે કરતા હે મેહેરબાં ટુક સોચ,
મુદદઆ કયાહે કર બયાં ટુક સોચ.
તુમ કહાં. હમ કહાં કહાં વો ગરીબ,
એબ ઉસકા ન કર અયાં ટુક સોચ.
ગર હુકુમહો તો સર ઝુકાદું મેં,
કતલ કરના હો કર બયાં ટુક સોચ.
રાસ્ત ઇનસાફ કર તું અયે કાઝી,
પેશે હકકે નહી નીહાં ટુક સોચ.
યે હે મુશકીલ મોઆમેલા ઝાલીમ,
ગોરકર ઉસકે દરમીયાં ટુક સોચ.
આંખેં ઉંચીપે જલદ ચલના કયા,
પાઉ તેરા પડે વહાં ટુક સોચ.
હશરકે દીનેકા ખોફ હે તમજીદ,
ગોરકર તું યે દર જહાં ટુક સોચ.

ગઝલ ૬૫.

તુઝે હો ફાએદા જીસ જાએપર ખરચ,
અબસ હરગીઝ ન અયે ઝરદાર ઝર ખરચ.

ખરચ કરતા હે વો જીસતરહે શેતાંન,
સુબહોશાંમ અપની જાનીબસે મકર ખરચ.
હમાંણી ઉમર કરદી સરફ હમને,
હુઇ • દોલત યે કીતની પેશતર ખરચ.
લીયે જાતે હેં હમ યે દાગે હસરત,
હમે બસ હો રહેગા કુલ સફર ખરચ.
કભી હોતી હે ફીકરે શેઅેર ગોઇ,
તો કરતા હું ફકત ખુને જીગર ખરચ.
કભી કારૂન કીસી હોતી દોલત,
તો કરતે ઉસમેંસે હમ કીસ કદર ખરચ.
મેં હું હાતેમ ઝમાંનેકા સોખંનમેં,
નઅે મઝમુનકા રખતા હું વર ખરચ.
તવક્કલ કારખાંનાં • હે હમારા,
કમાયા સોકીયા શામો સહેર ખરચ.
તુઝે તમજીદ હે જાગીર યે હી,
મઝાં મીનઆતે હેં આઅેં સો કર ખરચ.

ગઝલ ૬૬ રદીફ્ હે.

હમતો હુવે હેં યાર ગીરફતાર એ તરેહ,
તુમભી યું હો ના ચાહતે હો પ્યાર એતરેહ.
માહે હીલાલ સમજેથે અબરૂકે કાટકો,
નીકલીવો દર મીયાંનસે તલવાર એતરેહ.
ગુસ્સા હરામ ચડતેહી ખું ખાર જબ ઉઠા,
મઝકો હલાલ કરદીયા બેકાર એતરેહ.
અબતો હમારી જાનકા બચના મહાલ હે,
પેદા હુવા યે ઇશ્કકા આઝાર એતરેહ.

મતઅંગ હુવા હે પીકે મેરા યાર તરેહદાર,
અબ વસ્લમે સતાએગા અઈયાર ખેતરેહ.
મેં રૂઠતાથા તબ વો મનાતાથા બારબાર,
અબહોકે વો ખફા હુવા બેઝાર બેતરેહ.
પગડીકે કોડે કરકે વો પીતા શરાબ હે,
ઝાહીદકી બારબાર વો મય ખાર બેતરેહ.
લાઓગે કીસકો પેંચમે ફરમાઇયેં હુઝુર,
ચીરેકો બાંધતેહો જો બલદાર બેતરેહ.
તમજીદ કોનહે જો તુંમે ચાહતા નહીં,
ઓર તુંમ નીકાલ લેતેહો હરકાર બેતરેહ.

ગઝલ ૬૭.

હોકે ફારેગ આઇયે અબ હોતીહે અયે યાર સુબહ,
કાંમકી શબ દેખલી અબ દેખીયે બેકાર સુબહ.
રાતભર કસતા રહા અપની કમરકો આફતાબ,
ઝુબહે કરનેકો વો આએગા તુઝે ખુંખાર સુબહ.
વસલમે હમભીથે ખુશ ઓર રાતભીથી હમસે ખુશ,
પર ફકત હમસે વોહી હે દેખીયે બેઝાર સુબહ.
પુરા પુરા કરચુકે થે હમનકુચ્છ બોસો કીનાર,
ઇતનેમે દેખીતો સાહેબ હે ખડી તઈયાર સુબહ.
હીજરકી શબ એક પલ્લેપર રખો ભારીહે વો,
કયા સુબુક હે પલમે દેખો હોતીહે તઇયાર સુબહ.
હમકો ધોકોંપર ઉડાતા હે હમારા યારભી,
દીનકો શબ ઓર શામકો કેહતાહેંકે મેરેયાર સુબહ.
કયા તુંમારીભી મુકદ્દર હે મીયાં અબદુલમજીદ,
એક ઘડીકે વસ્લમે હોતી હે સોસો બાર સુબહ.

ગઝલ ૬૮.

આંખેં નીકાલાતા હે સીતમગાર કી તરેહ,
ખાતા હે ગ઼ેર ગ઼મ મેરા ગ઼મ ખારકી તરેહ.
ફુસલાકે પુછેં ઉસ્કો તો વો સરકો દેહીલા,
હાં ઉસકે કેહેનેમેં ભી હું ઇનકારકી તરેહ.
રોતા હે ફુટ ફુટકે આંખોંસે કીસક઼દર,
થંમતે નહીં હેં તારભી બીમારકી તરેહ.
ખાતીરમેં કીસકો લાતા હે ઉસ યારકે સીવા,
આઇ પસંદ દીલકો તરેહ દારકી તરેહ.
હોતા હે બદ ચલનમેં કોઇ નેક ચલનભી,
હમકોભી ભાતી હે તો વો રફ્તાર કી તરેહ.
આંખેં તુમારી લાલ હેં મસ્તે ખુમારસે,
ચેહેરેપે બલ પડા હે ગ઼ઝબ વારકી તરેહ.
તમન્ના લુત્ફ યે હે કે મતલબ નીકલ રહે,
બદનામ હોના આપ વો અઇ યારકી તરેહ.

ગઝલ ૬૯ રદીફે ખે.

વો યા વા ગોકી કહું કયા જો હે ઝબાં ગુસતાખ,
મીસાલ ઉસકે નહીં હોગા દર જહાં ગુસતાખ.
ચલે હે બાગ઼મે બાદે નસીમ સુબહો મસા,
મજાલ કયા કે કરેં બુત બુલેં ઝબાં ગુસતાખ
બજુઝ અદબકે નહીં બાતભી મેં કર સકતા
ગુઝર હે કીસકી કે જાયે કોઇ વહાં ગુસતાખ.
ન ભુલેસેભી વો રીન્દાંમેં જાઇયે વાયેઝ,
પુકાર જાએગા વો સબ હેં એક ઝબાંગુ સતાખ.
ઝબાંન હે મેરે ક઼ાબુમેં અએ મીયાં તમન્ના,
ન હોને પાએગા કોઇ સખુન બયાં ગુસતાખ.

ગઝલ ૭૦.

કીયા હે ખુન મે કીસકે યે તુમને દામાં સુરખ,
હુવા હે હુસ્નકા રંગ આપકા ભીજાનાં સુરખ.
શહીદ કીસકો કીયા કોન હે અદુ કહીએ,
હલક્ બુરીદા પડા હે યે કોન હયરાં સુરખ.
હમારા કતલ હો મનઝુર આઇયે સાહેબ,
મગર ગીલોરીયેં ખાકર કે કીજે દંનદાં સુરખ.
હુવે હો ગુસ્સેસે ઇતનેભી લાલકીઉં સાહેબ,
નઝરમે ફીરતા હે શાયદ લીબાસે તુરકાં સુરખ.
ફીરીંગે હશરમેં તમન્ના સુરખરૂં કીતને,
મીસાલ લાલાકે હોયેગા સબગુલીસ્તાં સુરખ.

ગઝલ ૭૧.

પડ ગયે આહ મેરે અબતો જીગરમેં સુરાખ,
હોતેહેં જેસે કેવો લાલો ગોહરમેં સુરાખ.
તીરે મીઝગાં ને તેરે કરદીયા છલની એસા,
દાગ દીલકો મેરે જેસા કેસીયરમેં સુરાખ.
નારા ગર આહકા મારૂંતો ઝમી લરઝાદું,
હો ફલક પરભી વોહીં શમસો કમરમેં સુરાખ.
ઇતનાં રોનાં નહી બેહતરેહે તેરામાહે લીકા,
ડર હે હોજાએ નહીં દીદએતરમે સુરાખ.
તીરે મીઝગાંને તેરે કરદીયા સીના ઇસતોર,
જેસે હોતેહેં વો ઝંમબુરકે ઘરમેં સુરાખ.
મીસ્લે સોઝંનહે મેરીઆહ અઝીયત યેહે,
ગોયા ફોલાદ હે કર દેતીહેં ઝરમેં સુરાખ.
દીલ તુમારાભી હે તંમન્ના ફીરાને કાબીલ,
બેહરે સુંમરંન હો ઇનાયત તોહો બરમેં સુરાખ.

ગઝલ ૭૨.

ડરતાહેકે ન દર્દ મુઝે વો જવાબ તલખ,
ઇસ ફીકરસે હુવાહે યે આંખોંકો ખાબ તલખ.
આગાઝ ઇશ્કમે યેહેં અલ્લાહકી પનાહ,
ખાના ઝેહેર હુવાહે મેરા ઔર આબ તલખ.
કયા તુરશ રૂઈ મેંહો મઝા વસ્લમેં હમકો,
ઉલફતકી જાએ કરતેહો મુઝપર ઇતાબ તલખ.
કબહો મુફરરીદાતસે હાંસીલ મઝાકમાલ,
લગહેં જુઝ શરાબ કે હમકો કબાબ તલખ.
શીરીં દહંનકી ગાલીયાં હોતીહેં મીલેક,
હોતા નહીં નબાત મીલસે ગુલાબ તલખ.
આશીકતો બાત સુનતેહેં માશુકકી કડી,
હીનઝલસે કયું નહોવેં સખુંન ના સવાબ તલખ.
તંમજીદ જાએગાન મઝા મોંહસેં મરતે દંમ,
ગો આશાની હે ઇશ્કકી ખાંના ખરાબ તલખ.

ગઝલ ૭૩.

યાર ઇતના ન થા મેરા ગુસતાખ,
નહીં માલુંમ કીઉ હુવા ગુસતાખ.
શોખીયાં અબવો મુઝસે કરતા હે,
ખુદબખુદ કેસા હો ગયા ગુસતાખ.
ફહશ બાતેં ન મોંહયે લાતા થા,
શાયદ ઉસકો કોઇ મીલા ગુસતાખ.
ઉસકા કેહના કીયા કીયા મેને,
અપની બાનીપે વો રહા ગુસતાખ.
હંમ મરેં તુઝપે ગેરપર તું મરે,
મેને દેખા તું હે બડા ગુસતાખ.

યાર અચ્છા સમજકે તુને કીયા,
તેરી ક઼ીસમતમેથા લીખા ગુસતાખ.
કોઇ કેહેતા હે કોઇ કરતા હે,
એક પુરાના હે એક નયા ગુસતાખ
ધોકા તમજીદ તુઝસે ખાએગા,
વાહ અયે વાહ વાહ ગુસતાખ.

ગઝલ રદીફે દાલ ૭૪.

હુવેહે જબસે મેરે દીલકો વો હુઝુર પસંદ,
ન આઇ કોઇ પરી ઓરના આય હુર પસંદ.
મીઝાજ સાથોકે બનદ હે હમ દીલો જાંસે,
હમેતો દખીએ બીલકુલ નહીં ગ઼ુરૂર પસંદ.
હમારે દીલકો પસંદ આગએતો બસ સાહેબ,
હમે ન ચાહીએ ગ઼ેરોંકો હો ઝોરૂર પસંદ.
મીલાહે દીલ મેરા સાક઼ીસે જબસેહે મુઝકો,
નચાદીરાતસે વો સાગ઼ીરે બીલુર પસંદ.
ન તીફ઼્લહુંમે ન ખેલું હું બચ પનેકા ખેલ,
ખીલાને કરતે હેં મીટ્ટીકે બેશોઉપર પસંદ.
હસીન કોઇ મેરી આંખમે નહીં જચતા,
પરીકા ચેહેરા તો ક્યા બલકે હો ન હુર પસંદ.
નહીં હેં આશેક઼ે સાદીક યે તેરા હરજાઇ,
હરએકપે આએ તબીઅત નહીં ઝુરૂર પસંદ.
ગએજો ઢુંઢને આતીશકો હઝરતે મુસા,
બસ આગયા ઉને એકદંમમે કોહતુર પસંદ.
ઝરા બયાનતો અહવાલ કીજીએ તમજીદ,
તુમે હે કોનસી માશુક઼ ઝી શોઉર પસંદ.

ગઝલ ૭૫

મેનેભી જબ નયા વો બનાયા ઈઝારબંદ,
ફ્રન્દીલ રૂખાકે સામને લાયા ઇઝારબંદ.
ઉસકોભીથી હવસ કે દીખાવેતો છીનલું,
મેનેભી ફીર છુપાકે દીખાયા ઇઝારબંદ
વો લાલચીજોથા તો ઇધર હમભી ઢગકે ઢગ,
દીનભર ટકા ટકાકે દીખાયા ઇઝારબંદ.
આખીરકો શબતલક તોવો બેતાબ હોગયા,
હરગીઝ જબ ઉસને મુઝસે નપાયા ઇઝારબંદ.
લાચારહોકે કેહેનેલગા જાનેમન ઝરા,
પુશ ન હમકો તુમને દીખાયા ઇઝારબંદ.
ફીર છીનનેકો હોગયા આમાદા એક બએક,
ઉસ કશ મકશમે કુચ્છ તો છુડાયા ઇઝારબંદ.
ધક્કા મુક્કીમે ઉસકા કહું હાલ કયા હુવા,
નાહક્ લીપટ ઝપટમે તુડાયા ઇઝારબંદ.
ફીર હોકે વો ખફા લગે કેહેનેકો નાઝસે,
પચેઝાર પર નીસાર યે લાયા ઇઝારબંદ.
મેં જબતલકકે કોહનેમે હંસતારહા ખડા,
ઉસનેભી છુપકે ચુપકે પીરોયા ઇઝારબંદ.
આખીર મુઝેતો રાઝીહી કરના ઝુરૂરથા,
મુઠ્ઠીભી ખોલી ઓર વો દીખાયા ઇઝારબંદ.
ફીરતો ઝપટકે છીનકે દેખાજો ગૌરસે,
બોલાકે સચ્ચ હે એસા ન પાયા ઇઝારબંદ.
મેને કહાકે ઈસકી કુચ્છ ઉજરતભી અબમીલે,
ધત્તા બતાકે ઉસને છુપાયા ઇઝારબંદ.
મેનેભી વકત પાયાજો કુરસીતકા ઉસઘડી,
બરમે દબાકે ઉસકો ઉઠાયા ઇઝારબંદ.

ફીરવો મઝેસે ઉસકો લગામેભી કેહેને તબ,
જાની કભી નાં હંમસે ખુલાયા ઇઝારબંદ.
જબ વો સસક ભીચકકે રહે દંમકો મારકર,
તબ મેંભી ઉનકા ખોલને પાયા ઇઝારબંદ.
દો મતલબી મીલેતો ભલા પુછતે હો કયા,
નાઝો અદાસે ખોલા ખુલાયા ઇઝારબંદ.
ફીરતો ગલે લીપટકે યે તમજીદસે કહા,
પ્યારે બોહોતહી ખુબ બનાયા ઇઝારબંદ.

ગઝલ ૭૬

જબ વો માલનને નઇ ફુલકી તઇયારકી ગેંદ,
લાકે દીખલાઇ મુઝે ઉસને મેરેયારકી ગેંદ.
વો અઝીઝોં મેંભી સબકત ઉસે આઇ ઉસદમ,
દોસ્તોં મેં જો મીલાઇ કહીં દો ચારકી ગેંદ.
બઝમે શાદીમે ચલી કલજો કહીં મારામાર.
મેનેભી બાંધી વોહીં ફુલકે દો હારકી ગેંદ.
કોઇ ઝાલીમને મુઝે તાકકે અંગીયામે મેરે,
ઝોરસે એસીભી મારી કીસી અઇયારકી ગેંદ.
આહરે ઇશક તું કયા ચીઝ હે માલુમ નહીં,
ચુબગઇ દીલમે મેરે જેસે કીસી ખારકી ગેંદ.
વો પરેશાં હુકે સરકે નહીં બાલોંકી ખબર,
ગોયા લુડ બોડતીહેએ હરામે સીયાહમારકી ગેંદ.
દાંમમે લાનેકો ફલાતે હેં કયા જાલ અઇયાર,
દીલ ફંસાનેકોથી શાયદ કોઇ હુશીયારકી ગેંદ.
જાલીયે આલીએ નટ ખટ ઓ ઝમાનેકે શરીર,
મેરે સીનસેભી તુનેતો યે અબ પારકી ગેંદ.
જાનકર સાંમને આતે નહીં તમજીદ તેરે,
હમે માલુનથા તુને યે તઇયારકી ગેંદ.

ગઝલ ૭૭

વાહ તીફલીએભી ક્યા હોતી હે તકદીર સુફેદ,
સબકી હોતી હે ગીઝા પેહેલે વોહી શીર સુફેદ.
ઉસ સીયાહ બખત કો આતી નહીં ગયરત બીલકુલ,
પેહેનકર ફીરતા હે પોશાક વો એ પીર સુફેદ.
આદમીયત ઉસે કેહેતે હે હયા હે જીસકો,
ન કે શરમીનદે કી હોતી હે જું તસવીર સુફેદ.
યે ગુનાહોંકી સઝા હે તેરી કાલે મોંહકે,
હોગી મહશર મે અબ આમાલોંકી તહરીર સુફેદ.
હેબતેં કીસ લીયે ખાતાહે નઝર અયે પ્યારે,
તેરી સુરત યે હુવે જાતી હે દીલગીર સુફેદ.
જીસકા બદ બખતેહે ઉસ શખસકી દુન્યાહે ખરાબ,
ઝંગ આલુદા કહીં રખતીહે તાસીર સુફેદ.
યાર આતા નહીં મોંહ અપના દીખાનેકે લીએ,
ઇનતેઝારીમે યે આંખોંકા હુવાનીર સુફેદ.
કાલે ગોરે નહીં હોતેહેં હબસમે જાકર,
ઓર હોતી નહીં ધોનેસે કભી કીર સુફેદ.
કોઇ યાલેકા ધુંવાં બસહે લેહદપર રંગકો
ચાહીએ મુઝકો ન ચુનેકી સી તઅમીર સુફેદ,
બસતેલાઇ મુઝે ઝેવરકી હવસથી પ્યારે.
નહીં હેં કલ કી મુઝે ચાહીયે ઝનજીર સુફેદ,
જાવ તમજીદ ખુદા ખેરકરેગા નઝરો;
યારકે ગુસ્સેસે ક્યું હોતીહે તસવીર સુફેદ.

ગઝલ ૭૮

આએગી કાનમે લાગોંકે સદા મેરે બાદ,
શોર મરનેકા મેરે હોગા બપા મેરે બાદ.
કોન પુછેગા લબે લાલસે ઢલકીજો કલી,
ઘડી મસ્સીકી મુઝે યે તો બતા મેરે બાદ.
વાદા કરતેહોકે દીલ મેરા ઠેકાનેપે નહીં,
હોશ કયા હોવીંગે અબ કહીએ બજા મેરે બાદ.
દીલ નીકાલે દીએજાતા હું મેં હાતોંમેં તેરે,
જીતની ચાહે ઉસે દે દીજો સઝા મેરે બાદ.
નાઝ ઉઠાનેકે લીએ હમ હુવે આશીક તેરે,
કહીએ ફીર કીસ્પે ભલા હોગા ખફા મેરે બાદ.
રખકે સર તેરે કદમપર ન મેં દેહું જાંકો,
આએ કીસ તરહે મેરી યાદ વફા મેરે બાદ.
હાથ અબ બાંધ મેરે હાથોંસે કર કતલ મુઝે,
યે ઉઠાએગા તેરી કોન જફા મેરે બાદ.
કહા ફરહાદકી અરવાહને તેશેકે તઈ,
કોનતે ડેગા યે અબ કોહ બડા મેરે બાદ.
ચાંદા સુરજ રહેં દુન્યાંમેં જહાંતક બાકી,
યારકી ઉમરકો અલ્લાહ ભડા મેરે બાદ.
ઘરકો આતેનહીં ગરસો મે બુલાતાહું ઉને,
આઇંજે રોનેકો મઇયતપે તો કાયા મેરે બાદ.
હમતો જાતેહેં બ્યહરે યે દુઆ દેકે તુમે,
ખુદારખે તુમકો જહાંમે વો ખુદા મેરે બાદ.
રોબરૂ કીજીએ તકસીર મઆફ અયે પ્યારે,
અફવો કયા કીજેગા સબ મેરી ખતા મેરે બાદ.
લુતફ બે લુતફહેં ઓર તલખ હે ઓકાત મેરી,
આએગી ફીર તુઝે અબ બડકે મઝા મેરે બાદ.
લુતફ તંમજીદ જબ આએકે કરે વાદા વફા,
બાદ મુરદન કલી આએ ગાતો કયા મેરે બાદ.

ગઝલ ૭૯

તુઝકો મેનઝુરહે મનસુર અગર દાર બુલંદ,
કોઇ દમમે અભી હોજાએગી એકબાર બુલંદ.
સરવે કુદ ગરહેમેરા યારતો એક તાઇ નહીં,
હર બશર ખુરદો કલાંસે વો હે દીદાર બુલંદ.
આજ લરઝીંગે ઝમીં ઓર સમા એકદમમે,
નારાજો હક્કા ઉઠેગા કભી એક બાર બુલંદ.
હફતે કીશવરકા અગર શાહ બનાતોભી ગદા,
તેરી સરકારકા હું હાથ હેં હરબાર બુલંદ.
ઝેરે દુન્યાંકી ખબર હે ન સમાપરકી મુઝે,
મેરી નઝરોંમેં તો સબહે યુંહી હમવાર બુલંદ.
તરહે મોઝું હુઇ મીસરેકી મીસાલે અબરૂ,
શોહરા આફાકમે અબ હો ગયા એકબાર બુલંદ.
પસ્ત હીમમત નહો તમજીદ સખુન દાનોમે,
આજ ઉઠ્ઠાહે તેરા શોહરા એ અશઆર બુલંદ.

ગઝલ ૮૦

ઝાઝીઆકે ઇધર ગએ શાએદ,
તહલોકાથા બીખર ગએ શાએદ.
આજ શબબ ભરતો નીંદ ખુબઆઇ,
ઝખમ આલુદા ભરગએ શાએદ.
મોહ છવાનેકી યે મોહબ્બતથી,
દીલકો લેકર મુકર ગએ શાએદ.
કાફલેકા કોઇ નહીં મીલતા,
કુંચ સુબહોહી કર ગએ શાએદ.
રાહ બતલાને ખીદર આયે નહી,

શકહે વો ભી ગુઝર ગએ શાએદ.
પેહેલે અશઆરમે મુઝે શકથ,
અબતો સબ વો સુધરગએ શાએદ.
અયે કહા રોશીતાબ પીનસ લેઆવ,
બીબી બચ્ચે સંવર ગએ શાએદ.
અબ વો જોબનપે કુચ્ચ ઉરૂજ નહીં,
નાઝકીપર નીખર ગએ શાએદ.
નહીં માલુમ આંઇગે તમજીદ,
ઘરકો વો બેખબર ગએ શાએદ.

ગઝલ ૮૧

હીલાલ અબરૂ હેં ગોયાકેચે દાપાર ચાંદ,
મીલાઓ આંખતો શાએદહો ફીર વોસાર ચાંદ.
ઇશારા તુમકો નુબુવતકા યે હુવા યુસુફ,
કે શમસ સીજદેકો આયાથા ઓર સીતારા ચાંદ.
હમારા યારહે ખુરશીદરૂ કહું કયા મેં,
ઉસેભીહે તો પસનદ ટોપીયોંમે તારા ચાંદ.
કહાથા આંઇગે મેં ઇનતેઝારહીમે રહા,
જરાસે વાયદેપે તુમને સબ ગુઝારા ચાંદ.
પરીકો પાઉં હેં પર હેં તો ચાંદકો કયા હેં,
ઉડે ફીરે હેં કહાંસે કહાં બીચારા ચાંદ.
પરીકો કોઇ ઊતારે હેં કોઇ જીન યા ભુત,
કીસીને આજતલક શીશેમે ઉતારા ચાંદ.
તુમેતો યાદહેં તમજીદ શો બદ સદહા,
ઉસીસે પાની કે વો તશતમે ઉતારા ચાંદ.

ગઝલ ૮૨

પુકારતાહું શબોરોઝ અએ મીયાં ફરીયાદ,
વો જાનતાભી નહીં કોનહે કહાં ફરીયાદ.
નક઼ારખાના હે અંધેર કારખાના હે,
કોઇભી સુનતા નહીં કોન નીમજાં ફરીયાદ.
ખુદાહી સુનતાહે હરએકકી બાત લ્યલોનહાર,
કહીંભી સુનતેહેં દુન્યાંકે યે બુતાં ફરીયાદ.
સવાલ ઉસ્સે રવા જીસ્સેહો રવા હાજત,
ન ઉસ્સે કીજીએ જીસ્સે હોરાયેગાં ફરીયાદ.
કભી હો યાર તેરા સંગ દીલતો અયે તમજીદ,
નહીં હે ફાએદા ઉસ્સે કરે બયાં ફરીયાદ.

ગઝલ રદીફ ડાલ ૮૨

હુઇ હે આજ યકાયક યે કેસીપ્યેદા ઠંડ.
લીહાફ મેભી મુઝે દેતી હેયે ઇઝા ઠંડ
મીઝાજ ગરમથા મેરાતો યે હોઇ આશીક઼,
કમાલ દીલસે હુઇ હે યે મુઝપે સ્યદા ઠંડ.
ઉતારકર મેરે કપડે યે છીન લેતી હે,
કરેહે તન મેરા ઉરીયાભી તીસપે રૂસવા ઠંડ.
જમાહુ જબસે તસવવુરૂકા નક઼શા ઇસદીલપર,
મે ભર રહા હું દમેં સરદહે જો પ્યાદા ઠંડ.
ફીરાક઼ે યારમે કરતીહે જબ હરારત જોશ,
ગ઼ઝબસે આકે સતાતીહે દકે લરઝા ઠંડ.
હમારે યારકી આદત વેસાલકી હે અજીબ,
યેહી વો કેહતાહે હોનેદો ફીરવો પ્યદા ઠંડ.
મઝાભી સચતોહે તમજીદ ખુબ સરમામે,
વેસાલ દેતાહે લઝતજો હોયે ઉમદા ઠંડ.

ગઝલ રદીફ ઝાલ ૮૩

હમતો ઉલફતકો બોહોત સમજેથેં અછછા તઆવીઝ,
હોએ દો દીલમે મોહોબત યોહે ગંન્દા તઆવીઝ.
નકુશહો કલ હજાર એક ઇશકકા જીસકે દીલપર,
સામને ઉસકે નઝર આતા હે ધોકા તઆવીઝ.
ઇશક વો જીનહેકે સાયા કભી ગીર જાય ઉસકા,
કામ કામીલકાભી ઉસદમ નહીં આતા તઆવીઝ
ભુત બનજાએહે ઇનસાન પરી વાર હો ગર,
તોડકર શીશએ દીલખાય હવાજા તઆવીઝ.
મેરે માઆશુકકા સાની નહીં યેહી ડર હેં,
લગનજાએ નઝરે બદ મુઝે દેલા તઆવીઝ.
સચ જો પુછોતો હે તસખીર તસવવુરમે મીઆ,
કામ આતા નહીં હો અચ્છેસે અચ્છા તઆવીઝ.
દમે કુરફત કીયે સદહાહી તજરએ હમને,
કામ આયા નહીં કોઇભી પલીતા તઆવીઝ.
હાં શીફા હોતીતો હોતી મરઝે ઇશકસે તબ,
હાથ આતા કભી દીલબરકે ગલેકા તઆવીઝ.
અબ દમે મરગ ખુદા લેના લેહદપર તમજીદ.
લોગ સમઝેં કોઇ ગમખાર કાહોગા તઆવીઝ.

ગઝલ ૮૪

લીખ દીયા એક મેરે ઉસતાદને એસા તઆવીઝ,
હાથ આયા મેરે દીલબરકે ગલેકા તઆવીઝ.
અબ તુમ આઓગે ન આઓગે ભરોસા કયાહે,
હાં મેં જબ જાનુકે દો મુજકો તુમારા તઆવીઝ.
મરઝુલ મોતકા પાયા ન મસીહાનેભી,

જી બચાનેકે લીયે કોઇ પલીતા તઆવીઝ.
લાલા રૂસેરકો જબ ઘરસે નીકલતા હૈ કભી,
નીલે ડોરેસેહી બાંધે હું વો પીલા તઆવીઝ.
લટકે બાલોંકે હે હમરાહ મેરે નાસા,
સાંપે બાલોંકી હીફાઝતકો રૂયેહરા તઆવીઝ
દીલે વહશીકો કરાર આએ તો કીસતરહે મેરે,
છીનકર લેગ્યા દીલદાર વો મેરા તઆવીઝ.
પેશા જફ્ફારકા લે બેઠેહેં તમજીદ કઇ,
આંખેં ભર લાતેહેં યાદ આતાહે ભરના તઆવીઝ.

ગઝલ ૮૫

નામા બરકોઇ નહીં ભેજુંમે કયુંકર કાગઝ
અયે હવા તેરે હવાલે કરૂં બેપર કાગઝ
એક પેગામતો પોહોંચા મેરા કેહેનાતો માન,
તેરા એહસાન મે સમઝુ લે કબુતર કાગઝ.
ઇનતીઝરીભી અશદ સચહે મીનલ મોતંબજા,
જલદ પોહોંચા એ શફકતસે તો બેહતર કાગઝ.
તમએ નાઝુક હે તેરી ડર હેતો યે હેં મુજકો,
બાર કીસ તરહે ઉઠેગા યે હે દફતર કાગઝ.
યે મુચરકા જો હે કેહેતેહેં ઇસે દસતાવીઝ,
લે સભાલ ઇસકો તું અમજીકે બરાબર કાગઝ.
મેરી નેકી બદી તેરી નઝર આજાએગી જબ,
પેશે હકજાકે રખુંગા રોઝે મેહેશર કાગઝ.
તેરી અશઆર કાહે મોલજો ગવહરકા હે,
મર હેં બેઇલમ કો તમજીદ બરાબર કાગઝ.

ગઝલ ૮૬

શીરીં દહનકે ચેહેરેકી હો જું ચમક લઝીઝ,
નઅમતકે ખાનમે હો બરાબર નમક લઝીઝ.
લઝઝત લબોંપે હે નહીં અબતક ઢલી હે યાર,
ખુરમે શોહેદમેં તરહેં વો ગોયા ચશક લઝીઝ.
શીરીં દહન કલામકરે તુરશ રૂઇસે,
ઉસ શોરોશરકી બાતોંસે નીકલે નમક લઝીઝ.
ઉસકો શરાબે ઇશક્કી મસતીકા અબ મઝા,
આતાહે બોસા લેનેસે ગોયા ગઝક લઝીઝ.
હરબાર લઝઝતોંકા અલગ કયા બયાં કરૂં,
આતીહેં વસલમેજો મઝા યકબયક લઝીઝ.
ફરશે ઝમીપે કયા કહું કુદરત કે ખાન મેં,
સદહા ફીસમકે આયે ફ હે બે નમક લઝીઝ.
કુચ્છ કુચ્છ તેરી ઝબાંનસે તમજીદ અબ મઝા,
પેદા હુવા હેં શેરમેં બે સુબહોશક લઝીઝ.

ગઝલ ૮૭.

મીશરીકી હર ડલી મેહે લઝઝત નેહાં લઝીઝ,
ઓર શકકરો શોહેદ મેંતો હેં કુલ અયાં લઝીઝ.
શીરીં દહનકે હોતેહેં કળવે કલાંમ ખુબ,
બલકે ઉનોહકી હોતીહેં સબ ગાલીયાં લઝીઝ.
જાર સઅદીએ શીરાઝ લીયા નાંમ સુબહોકો,
મીઠા ઝો રૂરપાતાહે ઉસદીન મીઆં લઝીઝ.
ફીરતાહે મોંહ મીઠાસસે અકસર શુનાં હેયે,
ઓસેસે મોંહ ફીરાબીહે ગરહો દહાં લઝીઝ.
મીઠા સલાંમ દેતાહે લીઝઝત યહાં તલક,
પડનેસે હોતી જાતીહે હરએક ઝબાં લઝીઝ.

અયે શખસ અપની આપ મુલ ઝઝીઝ ઝબાંનસે,
ફરમાઇએ ઝરાતો ભલા કુચ્છ બયાં લઝીઝ.
તમજીદ લુતફ યેહે કે હર શેઅરહો લઝીઝ,
તબ ઢુંડનેકો આયેં તુમે ફ઼દરદાં લઝીઝ.

ગઝલ રદીફે રે ૮૮.

હુવાહે કયુંકર યે હાળ અબતર ખીયાળ કીસકોહેં કયુંહો શશદર,
તુંમારી સુરતપે સાફ અકસર નુમાંહે ઉલફતકા ખત સીતંમગર.
તુંમારે ચશ્મોંસે જોઝળીહે મીસાલ મોતીકે વો લડીહે,
જીગરમેં આતીશકી ફુલ ઝળીહે રવાંહે આંખોસે મીસલે ગૌહર.
તુંમારે ગુળરૂપે અશકે શબનંમ મીસાલે બારીશ ગીરે હેં હરદમ,
ન રહીયે અયેજાંન આપ પુરગંમ સબંરસે હોવેગા હાલ અબતર.
યે બુત બનાયે હેં જો ખુદાને વો સંગદીલહેં બળે સીયાને,
ખુદાકી બાતેં ખુદાહી જાને મજાલ કયા જો તરાશે આઝર.
ઝરા સવાલ ઉનસે જાકરેં ગર તો પેહેલે ડર ડર કે હંમ મરેં પર,
નમુડકે મુતલક઼ નઝર કરે ભર ખફા હો ઝાંલીમ મચાંએ મંહશર.
પરીકે માનીનદ હોશ મેરે ઉડા રહેહેં ખ઼ીયાલ તેરે,
રખાહે ગ઼મને મુઝે યે ઘેરે રહુંગા મેં તેરે સંગ મરમર.
તુમહારા તંમજીદ હે સુખંન વર કલાંમ કરતેહો ખુબ બેહતર,
રક઼ંમ મઝાં મીન વો હે બડકર ચમક રહેહેં મીસાલે અખતર.

ગઝલ ૮૯.

આશીક઼ને ઇશક઼મેં તેરે ડુંગરકો તોડ કર,
પાઇ નજાત તેશેસે સર અપનાં ફોડ કર.
જાં બાઝ અપની જાંનકો દેંતાહે જીસ ઘળી,
મોત અપનાં મોંહ છુપાતીહે ચાદરકો ઓઢ કર.

કરતા હે ઇશક઼ બાઝ નઝારેમે જાંફ઼ીદા,
માઅશુક઼ નાઝ કરતા હે મોંહુ અપનાં મોડકર.
કયા રૂસીયા કી તોર યે તારીક શબ હુઇ,
ઝુલમાતમેં આગ્યા હે ક઼ુરમનુર છોડકર.
કર અફુઅએ ખુદા–મેરે–જુરમે અઝીમ કો,
આસી ખડા હે સાંમને દો હાથ જોડકર.
શીરીં દહન કી યુંસુફ઼ મીસરી ન બાત હે,
તલખી ઝબાંપે આએ ઝુલેખા કો છોડકર.
જાતે હેં મક઼બરેમેં જો મન્નત કો માન્ને,
પીરોંપે નારીયલકો ચડાતે હેં તોડકર.
તંમજીદ લુતફ઼જબ હો કોઇ શેઅર હો લઝીઝ,
તબ ક઼દરદાંન શોડેં આએં કામ છોડકર.

ગઝલ ૯૦

ફુરક઼તે જાનામેં હમને ખાક છાની ઇસક઼દર,
હો ગઇ ફુરક઼તમેં પેસેબના તવાની ઇસક઼દર.
યા તો ગુસ્સેમેં રહા કરતેથે હરદમ ફ઼ખરસે,
યા તો હંમપર કર રહે હેં મેહેરબાની ઇસક઼દર.
શોક઼ વસલત હે ઉધર ઓર મઅઝેરત કરતા હું મે,
મુઝકો અબ પેદા હુઇ હેનાં તવાની ઇસક઼દર.
વો અભી નાદાંન હે તીફ઼લીકે આલમ મેહેવો,
ઝોશપર હે અબ યહાંપર નવ જવાની ઇસક઼દર.
હમ મરે જાતે હેં તોભી ઉસકો કુચ્છ પરવા નહીં,
વો ઉધર અકડે રહેં યાં જાંફ઼ીશાની ઇસક઼દર.
ખીંચતેહો જીસતરેહ તમજીદ તસવીરોંકો તુમ,
હોશ કબરખતેથે યે બેહઝાદો માની ઇસક઼દર.

ગઝલ ૯૧

ગુલશને દહરમેં બુલબુલકી તરેહ હંમથે નીસાર,
પર વો ગુલ રૂયોને ખાતીરમેં ન લાયે એકબાર.
કપડે સોતરેહેકે હમ રંગકે બદલતેથે કભી,
ગુલ બદન આંખ મીલાતે નથે હંમસે ઝીનહાર.
પરદા પોશીભીથી ઓર ઓફ નઝર બદકાભી,
કુચ્છ ફીકર દીલમેં ભી ઓર લોગોંસે ડરતે હરબાર.
દીલકો દેખેંતો ભારે ઇશ્કકેમત વાલે હેં,
મુંસે ઇનકારપે ખાહીશકે થે પુરે સરશાર.
વો જવાનીકા ઉરૂજ ઓર વો મોસમકી બહાર,
નખલે રૂમ્માન કે જો બનપે લગે હોંજું અનાર.
કશમ કશમેંથી તબીઅત ન બેહેલતાથા જી,
દીલ ફીરાને કે લીયે જાતેથે ગુલશનમેં હઝાર.
જબ મુકદ્દરસે નરાસ આઇ વહાં આબો હવા,
ઉલટે પાંઉ ફીરે તમન્નીદ ગુલીસ્તાંસે ફીગાર.

ગઝલ ૯૨

જબ માહરૂ આતા હે મેરા ઘરસે નીકલ કર,
કરતા હે કતલ સેંકડોં રફતાર બદલકર.
બેતાબ હુવા કરતે હેં કઇ આંખ બદલ કર,
અબરૂકી ખીંચાવટ વઝુકાવટ કે બરાબર.
મીઝગાં સેતેરે પાર નકર મેરે જીગરકો,
સુફારના બરસા મુઝે જાને દે સંભળ કર.
ચેહેરાહે દીલ આરાંમકા એક શંમ એકે માનીનદ,
મેં ઉસપે ફીદા હોતા હું પરવાના સા જલકર.

મેં થા મે ચલા જાતા હું ઉસ શોખકા ગુસ્સા,
હરબાર ખડા હોતા હે વો ઓર ઉછલકર.
અએ ખંનજરે બુરરાં હે તેરી ખુબ સફાઇ,
કર કામ તમાંમ ઉસ્કા ન અબ ઉસ્મે ખલલકર.
તંમજીદ કે માનીંનદ નહીં હીરસ કીસીકો,
એકબાર કહેં—આતો વોહીં આએ નીકલકર.

ગઝલ ૯૩

મેં આપગ્યા ચાહને ઉસ શોખકો બડકર,
કયા ફાએદા પાંઉગા મેં અબ ઉસ્સે ઝગડ કર.
દીલમાંગ લીઆ ઉસ્ને મેરા માંગ દીખા કર,
મુઝસે નલીયા ઉસને ખફાહોકે વાંલડ કર.
ઝેડકી મેં કભી દેતા હું ઉઠ પાસસે મેરે,
ઝટ બેઠતા હેં મેરે હી સીનપે વોચડ કર.
મુદ્દત હુઇ આતે નહીં કયું યાર ખફાહો,
કયા ફાએદા પાઓગે ભલા હંમસે અકડ કર.
લઝત મુઝે સો તરહેકી દેતા હે તલેસે,
કમમરકો હીલા છાતીસે છાતીકો રગડકર.
આતા હે બોહોત જોશ મગર કયા કરૂં યારો,
દુન્યાકે રકીબાંસે બોહોત રેહેતા હું ડરકર.
તંમજીદ બોહોત શોખ ઝબાં ખુબ નહીં હે,
માઅશુક ચલે આંઇગે ઘરબારસે લડકર.

ગઝલ ૯૪

આજ હંમને હાથ ધોએ ઝુલફ જાન છોડકર,
વોભી સીધી હોગઇ અબ પેંચખાંના છોડકર.

આબલોંકો હે હવસ અબ ખારતક જાવીંગે વો,
ઉનકો દેખે ચલબસે અપનાં બીયાંબાં છોડકર.
પેહલે હે તકલીફ પીછે ફાએદા હોગા ઝુરૂર,
જેસે યુસુફ ખુદ ગએથે અપના કીનઆં છોડકર.
દોડતે હેં વાસ્તે માઅશુક કે હંમ ઇસકદર,
જેસા કોઇ તીર જાતા હે જો ચીલ્લા છોડકર.
બુલ બુલેં કરતી હેં બેહદ આહોઝારી કયા કરેં,
વો બીચારી જાએં કીસજા યે બીયા બાં છોડકર.
કદરગર હોતી વતનમેં ફીર ભલા હંમકાહેકો,
આતે માનીંનદે લાઅલ અપનાં બદખશાં છોડકર.
થા નહીં કીસકો ઝુરૂર અપની હુકુમત કે લીયે,
રખકે ખાતીમ ખુદ ગયે અપની સુલ્યમાં છોડકર.
કયા કરેં જનનતમેં હંમ હુરેંસે કયા નીસબત હમે,
કોઇ કયું લેગા ભલા હુરેંકો ઇનસાં છોડકર.
તુંમકો અયે તંમજીદ કયા હે ચીઝ જનનતકી પસંનદ
મેં તો જાંઉગા નહીં જનનતકા અયેવાં છોડકર.

ગઝલ ૯૫

મેં જાકે પુકારા જોહીં ચોખટ કે બરાબર,
ઝટ દોડકે આયા વોહીં વો પરકે બરાબર.
મીસ્સીકી ધડી પાનકી રંગતકા કહું કયા,
સાની નહીં દેખાવો બનાવટ કે બરાબર.
ઉસ મોસમેં ગરમીંમે બરસને લગી આંખેં,
બરસી ભી અનબ જોશે મહાવટકે બરાબર.
તલવાર સા અબરૂસે કીયા એક ઇશારા,
ટુકડે જીગર હોકે ગીરે કટકે બરાબર.

હો કર વો ખફા કેહેતાથા ચલ હટકે ખડા હો,
ચટ કર ગયા વો ગંમકો રહા ડટકે બરાબર.
હુંસકર લગે કેહેનેકો જો દેખા મુઝે મેહરૂ,
મે અડકે ખડાથા જો છપર ખટકે બરાબર.
તંમજીદ કહાં જાઓગે અબમેરહો ઇસજા,
દીલ ચાહેતો આકર મેરી કરવટ કે બરાબર.

ગઝલ ૯૬

દીલ રાંમ હુવા આહ મેરા રાંમજનીપર,
નાકામ રહા કીતનીભી રાવનસે છનીપર.
શીરીં સાનદેખા કોઇ પત્થર સાજીગરભી,
ફરહાદકો તહસીન નહી કોહ કનીપર.
કયું દીલના મેરા વાઅદા શીકનસે કહો ટુટે,
બાંધી હે કમર ઉસને મેરી દીલ શીકનીપર.
ગર ગુનચા દહન હેતો મુબારક રહે ઉસકો,
આશેક નહીં હોનેકે હંમ ઉસ ગુલ બદનીપર.
ગર લબકો લબે લાઅલસે નીસબત હેતો હોંગે
કયા જાનદે હંમ સગ અકીકે યમનીપર.
હમ જાનતેથે ઉસ્સે કીસી તરહે બનેગી,
અફસોસ બોહોત હંમને કીયા કુચ્છ ન બનીપર.
તંમજીદ હવસ દીલકી મીટાના હે મીટાલો,
હંમકોતો ભરોસા નહીં દુન્યાએ દનીપર.

ગઝલ ૯૭

આહોંકા મેરા જાતા હે હર તીર હવાપર,
ઇસ ડરસે નહીં આતે આસાફીર હવાપર.

જાઉં ગામે ઇસાકી નીમત કૈદરહું કયા,
તુંમ દખનાં ઉડતી મેરી ઝંનજીર હવાપર.
અલ્લાહને અફ્લાક સીતુંપર નબનાયે,
માનીંનદ હુબાબ ઇસકી હે તઅમીર હવાપર.
ઉપર હીનઝર આતી હે સુરત વો પરીકી,
શાયદકે ખેંચીહે કોઇ તસવીર હવાપર.
ઉડ જાએ પસે મરગ મેરી ખાકતો ફીરતું,
દે દીલો ગુનાહોં કીબો તઝીર હવાપર.
લફ્ફઝ મુરીદ આકે સુનાતા હે હરએકકો,
જાતે હેં હરએક શબ કો મેરે પીર હવાપર.
તંમજીદ સુખનહેં તેરે મોતીકે બરાબર,
જું બારેશે નયસાં હે મીઆં નીર હવાપર.

ગઝલ ૯૮.

અયે જાનમેં કુરબાંન હું હરઆન તેરેપર
મેં દીલકો નીસારૂં યે હે અરમાંન તેરેપર.
હરબુતસે હું બેઝાર હરએક દયેરસે જાની,
લાયા હું મેં અબ શોકસે ઇમાન તેરેપર.
જુઝ યાદે ખુદા બુતકી ઇબાદતમેં રહું મેં,
તલકીન હે વાજીબઓ મુસલ્લમાંન તેરેપર.
કીસમતમેં તીલક તેરે લગાના હીલીખાથા,
કુશકા નહીં ધબ્બા હે યે અનજાંન તેરેપર.
ઝુનનાર કે હરતારકી કરતા હું હમાએલ,
મેં હોકે બરહમન કરૂં અહસાન તેરેપર.

લાત ઓર મનાત ઓર સીવા ઉઝઝાકે હુરસંગ,
ભેજે હું સલામ આપસે હરઆંન તેરેપર.
તંમજીદ તમન્નાં હે તેરી કઅબે કોજાઉં,
કેહ શોક ભરોસા રખે હરઆંન તેરેપર.

ગઝલ રદીફ ડાલ ૭૯

જા મત સતા મેરેકો ન મેરી હીંનાકો છેડ,
ફટ જાએગા ખુદાકે લીએ મતફબાકો છેડ.
બુલ બુલ લગી ચે કેહેનકે સઇયાદ બુલ હવસ,
તુઝકો કસંમ હે ગુલકી ન તુ આશનાકો છેડ.
મોસંમ શુરૂ આજસે હોલીકી હે મીયાં,
ચ્યરે ચમનકો જાકે વહાં ખુશ અદાકો છેડ.
આશીક હે ફીલ હકીકત ઊને છેડનાં નહીં,
અચ્છા હે બેઅદબ ના મોવસ્સીલ ખુદાકો છેડ.
આઇનાવાર દીલ હે કુદુરત ઝરા નહીં,
લાઝીમ નહીં હે તુઝકો ના અહલે સફાકો છેડ.
કલ રાસ્તેમેં ખુરફા જો ઊલટા કીસીનેઆ,
કેહેને લગી ચચી તેરી બીટીયા બુવાકો છેડ.
મેંનેભી ઉસઘડી ઉસે ઠેહરાકે યું કહાં,
મેરે લીયે ઝરા તેરી ઝૂઓન્નીસાકો છેડ.
તંમજીદ તેરે દીલકે તુ અરમાંન પુરે કર,
જા તું શીતાબ ઓર તેરે દીલરૂબાકો છેડ.

ગઝલ ૧૦૦

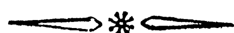
રખતાહે યારકે લીયે શબભર ખુલે કેવાડ,
લોટાં કરેહે નીંનદ નહીં દસ્તોપા પછાડ.
અએ ગંમ તેરીભી ઉમર બોહોતહી તવીલહે,
સીનપે આરહાહેતુ માનીંન્દ એક પહાડ.
મેઅમાર મોતકોભી સમજતાહે ખાબહે,
જીતની હવેલીયાંથીં વો સબ હો ગઈ ઉજાડ.
અએ ગુલબદન બદંનસે તુંયે પેરહન ઉતાર,
વરનાતો વો રકીબહે માલીયે દંગા ફાડ.
રૂશવત બીયાજ એક કીસંમ કે હેં મરદાઝંન,
ગોયાકે દાખતરોં કી વો ખાતે હેં અપની ભાડ.
હંમ કયુંન ખાએં ગાલીયાં મતલબકે વાસ્તે,
માઅશુક હે હમારા મીસલ મેંવે દાર ઝાડ.
તંમજીદ યાદ હેં તુઝે કુશતીકે ફંન તોઆ,
તું મુઝકો દે નહીં તો મેં દેતા હું અબ પછાડ.

ગઝલ ૧૦૧

ખીંચીંગે હંમ શરાબ વો નરગીસકે ફુલ તોડ,
જલદીસે યાર વર નહીં ખટ-બટ કો અપની છોડ.
બદલીહે કીસલીયે કહો આંખેં ખતા હે કયા;
આંસું ગીરા રહેહો જોગોદીમેં તુંમ કરોડ.
જાતાહે બીલમે સાંપભી સીધા પરઅયે મીઆં,
કુચ્છે આપકા ગયા નહીં રસ્સીસા બલ મરોડ.
મે ચાહતાહું આપકો પર આપ કીને રૂખ,
લેતેહો ગુસ્સા હો હો કે તુમ મુઝો અપને મોડ.

એકમે નહીં હઝારગએ કજ અદાસે રૂઠ,
માઅશુક બેવફાકોતો ઉલફત જતાકે છોડ.
દુન્યાંમે સેંકડો મુએ ઇસ આશેકીમે હાએ,
ફરહાદ તુ ફકત નહી સંગહાને સરકો ફોડ.
તમન્નીદ અબતો આગઇ પીરીકી યે ફવલ,
ઉલફતકી લઝઝતોંસે તું અબ હાથ જોડ છોડ.

ગજલ ૧૦૨

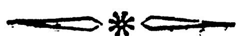
ગર હુકમ હોતો અબ નકરૂં યાર છેડ છાડ,
પર કર ચુકાહું પેહલે વો કઇબાર છેડ છાડ.
વો બુત પુરગ્તહે તો મુઝે ઉસસે કાંમ કયા,
અલ્લાહકે કી કરનાં સીતંમગાર છેડ છાડ.
ઠઠડેમેં બાર બાર ઉલઝના નહીંહે ખુબ,
ઉસ મોહતંસબકી હે ન સઝાવાર છેડ છાડ.
પાંઉમેં આબલેહૈં મુઝે ડર યે હૈં બાડ,
સેંહરામે કરતેહેં ઉસે હરબાર છેડ છાડ.
ગોશા નશીની કેસીહો તમન્નીદ આપસે,
હીરસો હવાજો કરતેહેં હરબાર છેડ છાડ.

ગઝલ રદીફે ઝે ૧૮.

દીલ લુટ લીયા કરતાહે દીલબરકા હર અંનદાઝ,
ઝુક જાતાહે હર શખ્સ ચેહી દેખકર અનદાઝ.
રફતાર પરીવારહે સીનેકા અજબ ઢંગ,
નાગનસીયે બલ ખાતીહે પરહે બશર અનદાઝ.

રફતાર ગઝબવાર સીતમગાર અદાએ,
હર રોંઝ નએ હોતેહેં શામોં સહર અનદાઝ.
દીલ લેકે મુકર જાના નથા કામ તુમારા,
સીખેનથે ગમઝે નથા યે પેશતર અનદાઝ.
મુસાભી અગર દેખલે આજાએ ગશ ઉસકો,
ગોયા દમે ઇસાહે તુંમારા સહર અનદાઝ.
આશીક હે મગર રખતેહે માશુક સીફત હંમ,
આંશક મેરી માઅશુક હેં યે દેખકર અનદાઝ.
તમજીદ તેરી આહમે કુ એહેં હઝારોં,
પાનીસો તબીઅતમેભી કઇહેં શરર અનદાઝ.

ગઝલ ૧૦૪

હોને પાયા નહીં અછછા તેરા બીમાર હનોઝ,
મરહમે વસલકાહી હે વો તલબગાર હનોઝ.
નહીં છુટા હે બો સઇયાદકે ફનદેમેસે,
હેં કફસમેં વો મુકફ્ફીલ ગો હેં અઇયાર હનોઝ.
અએ મુંઝયનતેરે હાથોંકે મે કુરબાંન ગયા,
નહીં નીકલા હે અભી પાંઉસે વો ખાર હનોઝ.
કાંમ આયા નહીં કુસ્તાંગો હે સીમાબકસ્વો,
નહી માઅલુમ પડા હોગા વો બેકાર હનોઝ.
બદ મીઝાજી નહીંજાતી તેરી અફસોસ યે હે,
જેસી પેહેલેથી વોહી હે તેરા ગુફતાર હનોઝ.
તેરીહટ ધરમીસે બાઝ આઓ બુતેસંગીં દીલ,
તેરી જાતીનહીં હરગીઝ કહીં તકરાર હનોઝ.
આએ તો ધર મેરી આંખોં મેંહે તંમજીદતેરા,
મેંતો કરતાહું હઝારોંમેં યે ઇકરાર હનોઝ.

ગઝલ ૧૦૫

આજ આંખેં સબઝહેં હંમનેજો પીલી ભંગ સબઝ,
ઝેહેરખાનેકો લગા દુશ્મન હુવા જબ રંગ સબઝ.
અબરકે માનીંનદ આંખોંસે ગીરા પાની મેરે,
ઉસ્સે યે દેખો ઝમી કઇહોગઇ ફરસંગ સબઝ.
ખાકે ફીરોઝા વો દુશમંન બસ તડપતાહી રહા,
આખીરશકોહોગ્યા માનીંનદ એક નૌવસંગ સબઝ.
શબકો વો આંખેં બદલતાથા મેરેપર સુરખો ઝરદ,
મેરી હાલત કયા કહું બીલકુલ હુવાથા રંગ સબઝ.
બાંધકર શાફાયે ધાની અય મીયાં તંમજીદ તુંમ,
દીલરૂબા આંકો ઉડાઓગે દુપટ્ટા રંગ સબઝ.

ગઝલ ૧૦૬

હુમ અભીહેં નંવ જવાં હંમકો કીધરમા ઇમત્યાઝ,
કેહેતેહેં કીસ્કો નઝર બદ કયા સહર કા ઇમ ત્યાઝ.
કોન સમજાએગા હંમકો પેંચમેં લાએગા કોન,
કીસકોહે ખાહીશ નફ્કી કયા ઝરરકા ઇમત્યાઝ.
કીમીયાગરકી નઝરમે હે હરએક અકસીર ખાક,
કબ હે સાહેબ કહીયે હંમકો સીમો ઝરકા ઇમત્યાઝ.
મેરી હાલત ઇંન દીનો મજ ઝુબ કીસીહે મીયાં,
આજ કલ મુઝકો નહીં શાંમો સહરકા ઇમત્યાઝ.
હોગઇ હે મેરે સરપર એસી વહશત સબ સવાર,
ચલતેહંમ રેહેતા નહીં પાઉં વ સરકા ઇમેત્યાઝ.
બે-વફ્ફી હે સરાસર પોચ ગોઇ હે તેરી,
કયા લુગ઼ત હેં યાદ તુઝકો કયા શેઅેરકા ઇમત્યાઝ.
હંમ વો સોદાગરહેં અએ તંમજીદતુમકો કયા કહેં,
રેહ નહીં સકતાહે કુચ્છ નફઓ ઝુરરકા ઇમત્યાઝ.

ગઝલ ૧૦૭

હોતી નહીં કુબુલ વો મેરી દોઆ હનોઝ,
કયા બખતસો રહાહે મેરા અએ ખુદા હનોઝ.
મેં ઢુંડતાહું શામો સહર જીસ અઝીઝકો,
મુદદત હુઇ તલાશ હે પર ના મીલા હનોઝ.
વો દીલ શીકંન કો યાદહેં તોડેગાઓર દીલ,
વો છોડતા નહીં હે જફાના સઝા હનોઝ.
લાએગા દામમે કીસો અઇઆર-કો ભીવો,
ભુલા નહીં હે યાદ હે ઉસકો દગાહનોઝ.
શાદીકા રોઝ આજ હે મઝકો ખબર નહીં,
મેને લગાઇહે નહીં દેખો • હીનાં હનોઝ.
ગુન યે નખોલ મોંહકો અભી ટુટ જાએગા,
બુલ બુલસે પેશઆતીહે બદ વો સાબાહનોઝ.
તંમજીદ મુદદતોંસે તલમગાર જીસકા હે,
આયા નહીં હે બરમે વો માહેલીકા હનોઝ.

ગઝલ રદીફ સીન ૧૦૮

તેરી ઉમર યુહીં ગુજર ગઇ નહીં હીરસ દીલકા મીટાહે બસ,
અભીહે હવસ અભીહે હવસ અભીહે હવસ અભીહે હવસ.
મેરી જબ નઝરસે નઝર લડી કહું હાલ કયા હુવા ઉસઘડી,
વોહે બેતરસ વોહે બેતરસ વોહે બેતરસ વોહે બેતરસ.
તુંહે શોખ દેખા ઝમાંનેકા તેરાપેશાહે યે સતાનેકા,
યેહે પેશોપસ યેહે પેશોપસ યેહે પેશોપસ યેહે પેશોપસ.
જેસે પહેલે હંસતાથા જાનેમન મુઝે અપનાં ફીરવો દીખા વરંન,
ઝરાફીરકે હંસ ઝરાફીરકે હંસ ઝરાફીરકે હંસ ઝરાફીરકે હંસ.
કહા અબદે મજીદ મીઆં હે મીઝાજ આપકા સાફ અયાં,
હો ખુદાતરસ હો ખુદાતરસ હો ખુદાતરસ હો ખુદાતરસ.

ગાયન.

તરઝ ગમકાતરાના.

મેરા સુનીયે ફસાના નાદીર તરાના હે અઝી મુશ્તાન
મેરા દીલબર યગાના હુવા બીગાના સુનીયે તરાના—હે અ
ઝી મુશ્તાન

આશીક થા દીલ જાનસે જીસપર મે એકબાર,
આજ કઇ દીન હોગયે હુઇ મેરી તકરાર,
હુવાએસા અનજાના જેસા બીગાના—સુનીયેતરાના.

મુદ્દત તક હમ અયેશ મે રહે બોહોત સરશાર,
મે ઉસકા મુનીસ રહા ઓર વોહો મેરા ગમખ્વાર,
તીસપે યકાયક હેકર બીગાના—સુનીયે

દીલમે મેરે જોશો ખરોશ આતા હે જીસદમ.
યાદ જુદાઇ દીલબર કી જબ આતી હે યુરગમ,
નહીં રેહેતા હે દીલકા મેરે ઠેકાવા—સુનીયે

ચુગરદીશ અફલાક કી સુન્તાથા હરબાર
કે આશીક માશુકકો દેતા નહીં હે કરાર.
દામે જુદાઇ કરદે બેગાના—સુનીયે.

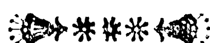
વોતકદીરે ખુશ તદબીરે જીનકે ખુશા નસીબ,
જીનકે હરદમ હર સાઅતમે રેહેતે હે સાથ હબીબ.
વોહી લાયેહે કીસમત સબસે યગાના—સુનીયે.

દીલમે હે ઉમ્મેદ યેહી મીટ જાયે ખલશદીલકે,
શાદ રહે હમ દુનીયામે ઓર રહે સદા મીલકે
યેહી તમન્નાકા હેહરદમ ફીસાના—સુનીયે

સમાપ્ત.

બીજી ગજલો આ પછીનો આ ગજલે સ્તાન-ની એટલે ભાગ બીજાના અંદર એથી વધારે અને સરસ ગજલો આવશે.

અમલીયાતેઊલવી યાને મુસલમાની તાવીઆત વગેરા.

દીબાચો.

બાદહમદોસનાકે વાઝેહોકે ઇસકીતાબકે સાથ યે નુસખેજાત વા અમલીયાત ઇસલીયેલખેગયેહેં કે મુઝેદાબાતાં કીઝુરૂરત થી એકયેકે મેરી ઝાતસે હરબશરકો ફેઝ પોહાંચે ઓર લોગ મુઝસે ખુશહોં ઓર સવાબભીમીલે ઓર દુસરા દુનીયાંમે નામભી રેહેજાય. બકોલ શાએર શેએર રૂસતમરહા ઝમીપે નાબેહેરામરેહે ગ્યા—મરદોંકાઆસમાંકેતલેનામરેહેગ્યા ઓર નહીંતો હરએકકે વાસ્તે યે શેએરહે તખતે ઝમીંપે સેંકડોં આએ ચલેગયે ગરઝજોશખસ દુનીયાંમે આયા ઓર ગુમનામ ગ્યા ઊસને આકર ક્યાકીયા સચહેકે દુનીયાંમેતીન નામતેં બાકીહે ૧ ઝર ૨ અવલાદ ૩ ઇલમ ઓર ઊસ કા નકશા ઓર તશરીફ ઇમતોહે પરહે ૧ અગરકોઇ ઝરસે નેકકામ કરગ્યા જબતક વોચીઝ દુનીયાંમે રહી તબતક નામ ઓર સવાબજારી રહા જબનાકીસહોગઇ સબ ચીઝ ગઇ વોભી એક શેહર યા એક મુલકમેં ઓર દુસરા ૨ નામ અવલાદસે વોભી જબતક ઝીનદારેહે—ફીર નેકહો તો નેકનામ ઓર બદહોતોબદ નામજબવોભીમરમીટે ફીરનાનામ નાસવાબ ૩ દરજા જોબડાહે વો ઇલમકાહે અગરકીસીકો ઇલમપડા ગ્યા ઊસકેશાગીરદ સે દુસરેને પડા ઊસસે દુસરેને ઇસીતરેહસે આલાદ દરઆલાદ ફેઝ જારી રેહેતાહે ઓર સવાબ કીયા મતતક પોંહાચતા રેહતાહે મગર ઊસમે

ભી નામ મીટ જાતાહે ઓર દુસરા દરજા ઇલમડીસે નામકા ઓર સવાબકા યે હેકે કોઇ કીતાબ ફેઝ પોહોચાને વાલી બના ગયા હોતા નામ ઓર સવાબ કીયામત તકજારી રેહેતાહે કીયું કેકીતાબ પરસે કીતાબ કીનકલ હોતીજાતીહે જબતક હરફબાકીહે નામ ઓર સવાબ ભી બાકી ઓર જારીરેહેતાહે અબ વોપેહેલેકી દોનેમતેં ઝર ઓર ઓવલાદ કીહે ઊસપરભી યેબડ ગઇ ગરઝ ઇસઆછઝ ને યેસોચ કર અપની ૨૯ બરસકી ઊમરમેં જો જો ચીઝેં ઢુંડનીથીઢુંડી કોઇ તકલીફ સે કોઇ આરામસે ફીર સારેકો જમા કરકે યેરીસાલા બનાયા કે અગરહમ નહોંગે તો કોઇભી ઇસકો દેખકર હમકોયાદ કરેગા ઓર કીસીકા કુછકામ હોગા તો દુઆભી દેગા ઓર યેરીસાલા બનાકર ફીર બીચારકીયાકે ઇસકો કોઇ ખરીદ કીસવાસતે કરેગા તબખુશ તબઇ કે વાસતે દો મ હીનેમે ૨૫૦) ગઝલેં બનાકર બતૌર દીવાનકે બનાકે ઇસકે સાત જમે કરકેદોસતોં કો દીખાયા તબસબદોસત એક ઝબાન હો કેબોલેકેહું અબ ઇસ કીતાબકી કદરભીહોગી ઓરહર કો મમે બલકે ઓરતોં મરદોંમે બલકે છોટેબડે સબખુશ હોગે કયુકે જો શખસ દુનીયામે પેદા હુવા કયા મરદ કયા ઓરત સબકો છસછસ ચીઝકી ખાહોશ હોતીહે વોસબ ઇસકીતાબમે હે ઇસ લીયે ઓીસકા નામ જામેઉલમુફીદરખા અમખુદા પાક ઇસકો કબુલકરે ઓર મેરામતલબ દીલી હુસુલકરે આમીન

નસીહતેજરૂરી.

અબ અમલીયાત કીતરકીબેં ઇસતરેહે પરહેં જો નીચેલીખી ગઇહેં ઓર સમઝલોકે યેચીઝેસીને બસીને પોહોચીહેં ઓર મુજરરી બાતસેહેં કોઇ કીતાબ મેસે ઉતારી નહીંહેં અગર મુઝે સવાબકો ગરઝ નહોતીતો મે હરગીઝ યેચીઝેં નહીં લીખતા અ બમે સબકો આમ રઝાદેતાહુંકે જીસકા દીલ ચાહે કરે ઓર ફાયેદા ઉઠાવે ઓર મુઝે દુવાસે યાદ કરે.

અમલીયાતે ઊલવી યાને મુસલમાની અમલ

૭૯૬

નસીહતે જરૂરી

પેહલે આમીલકો ચાહીયેકે કીસીઅમલ કોકરનેકા ઇરાદા કરે યા કીસી આસેબવાલેકા આસેબ દુર કરનેકો જાય તો વો પેહલે અપને જાન કાબીબંનદો બસત કરલેવે નહીં તોખતા પા યેગા ઓર અમલકા ચીલ્લાભી શુરૂ કરના મનઝુર હોતો પડને બેઠતી વકત અપને ચારો તરફ હીસાર યાને ચોકાબાંધલેવે ઉસકુ કુંડાલા કેહેતેહે ઉંગલી યા છુરીસે ફીર ફીકર નારહેગી પડ નાશુરૂકરે ઓર ઉસકા અમલયેહે ઓર તરકીબ ઉસકી નવચંન દી જુમેરાત જો હરમહીનેમે પેહલી જુમેરાત હોતીહે ઉસરોઝ રાતકો ૪૧ વકત આયતુલકુરસી .પડલેવે અલ્લાહો લાઇલા હાસે વહો વલ્લ અલાયુલ્લ અઝીમતક ઇસકોહર કોઇ જા નતાહે ઇસ લીયે ઉસકા લીખના જુરૂર નહીં મગર નદી યા દરી યા હોતો બેહતર અગર ઘરયામસજીદ મે પડેતો પાનીકાગ લાસ ભરકેસામનેરખે ઓર મોઘરેયા ચમેલીકે ફુલ ઉસમે ડાલે યાગુલાબકે ઓર ખુશબુ જલાતા જાવે જબ તમામ હોતો વો પાની પરદમ કરકે રખે ફજરકો દરીયા યા નદીમે છોડદેવે કે નદી યા દરીયા કે પાની કેમાનીન્દઅમલભી જોશપર રહે ફકત ઓર કોઇ દોસત યા ઓર કોઇ આદમીકે પાસ વાસતે કીસી મતલબ કે જાના પડે તો તીન દફે પડકે અપને ઉપર દમકર લેવે ઓર જાવે ફીર દેખે સામને વાલા કીસતરેહસે મેહેરબાનીસે પેશઆતાહે ઓર હાજત રવા કરતાહે. દીગર અગરકોઇ શખસ ચાહકેમ કીસી ચીઝકા આમીલ બનું યાદુનીયાંકા કોઇકામ કરૂં મગર વોહોગા યા નહીં ઓર વોમેરે વાસતે અચ્છા હે યા બુરા ઓર હોરૂકેગાયાનહીં તો વો શખસ ખુદા પાકસે ખાબમે ઉસકી ખબર લેલેવેહાંયાના માલુમ હોજાવેગા ઇનશા અલ્લાહો તઆલા વોઇસતરેહે પરહે કે ઇસતેખારા કરલેવે કયુકે

બાદ પ્યગમબર સાહેબકે અસહાબોંને યાઔલીયા ઓંનેજોકામકી યા યાબુઝરૂગોંને તોબગેર ઇસતે ખારેકે નકીયા ઓરઉસપર હદીસભી દલીલહે ઇસવાસતે હમકોભી યેહી લાઝીમહેકે જો કામ કરેં તો બુઝુરગોંકે તરીકેપર કરેં ઓર કરનાચાહોંનો યે મેરા આઝમુદા કીયા હુવા ઇસતેખારા યેહે ઓર તરકીબ યેહે દારકાતનમાઝ રાતકો સોતે વકત પડે ઉસમે પેહેલી રકાતમે અલહમદોકે બાદ સુરે વદદદોહા ૩ દફે પડે ૨ રકાતમે અલહમદો

કે બાદ સુરે અલમનશરા ૩ દફે પડે ઓર નીયત ઇસતરેહે પરકરેકેમે દારકાત નમાઝ ઇસતેખારે કીપડતાહું વાસતે અલ્લાહકે બાદ નમાઝકે યે ઇસતીખારા ૩ યા ૫) દફે પડકર વોહીં સોજાવે ઓર જો ખાબ આવે ઉસકો બરાબર યાદ રખે ચાર ચીઝોં મેસેકોઇચીઝ દીખાઇ દેગી કુછ સુફેદ યા બેહતા હુવા પાની યા કોઇ અચ્છીચીઝ તો ઉસકી તાબીર યેહેકે વો કામકો કરે જીસકી મતલબ રખાતાહે ઓરકુચ્છું કાલારંગ યા ઓર કોઇ ખરાબ ચીઝ દખેતો વોકામ નકરે ફકત ઇસતીખારાયેહે.

અલ્લાહુમ્મા યાહબીબા કુલ્લે હબીબીન યામુગીસા કુલ્લેમુગાસીન યા કાફીયો યા મુકફી યામન હુવા લેજમીઇલ ખલકે કાફીયુન ઇકશીફ લી માફી નફસી મખફીયુન બેહકકેલ કલમે વલ્લવહે વલ અરશે વલકુરસીયે વબેહકકે મોહ મદ સલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ અલ કુરશીયે અલ્લાહુમ્મા ઇનકુનતા તાલમો હાઝલ અંમરા ખય રૂન લી ફીદીની વામઆશી વાઆકેબતે અમરી વઆજીલીહી વાઆજીલીહી ફાઅરેની બયાદન અવ ખદેરતન અવમાઅન અવજારીયતન વાઇન કુનતા તાલમો અન્ના હાઝલ અમરા ખૈરૂન લી ફીદાની વામઆશી ફાઅરેની સવાદન અવહુખાનન

ઇન્નકા આસા કુફ્સે શ્ચઇન કદીર વસદ્દીલા હો અસા સ્ચયેદેના મોહમ્મદ દીન વા આલીહો વ્યસોહાબીહો અજમઇન બીરહમતેકા યા અરહમરરાહેમીન-દીગર હાઝીરાત અબજાનનાચાહીયેકે જમાને હાલમે બોહોતસે આદમી યેંકા કામ હાઝીરાત પરહે ઓર હાઝીરાતકે મેરેખીયાલસેતીન દરજેહે દરજા પેહેલા ૧ પરોયાંતાઅમેહો ઓર આમીલકી તલ બકરને કે વકત આએ ગાયે બજાયે આમીલકાદીલ ખુશકરે કુછકુછ હાજતેંભી બરલાએં મગરવો સીવાયે આમીલકે કીસીકો નઝર નહીં આતીહે મગરનાવો અબઅમલ હે નાવો આમીલ ૨) દરજાવોહેકે મવકકેલાત હાઝીરહો યે બરાબર હે ઓ ર અગર હેતા વોહી હાઝરાતહે હાજતેં ભીરવાહોતીહે ખબરે ભીમીલતીહે ઓર ઉસઅમલકે મગરેબી લોગ બોહોત હાલમે આમીલહે ઇધરહીન્દમેદો આદમીહે ઉનકેશાગોરદ—૩ હે તીસરે દરજે કીખ્યાલી પુલાવ હાઝરાત જીસકે હમલોગ આમીલહે માલુ મનહીં કયાં ચીઝ હાઝર હોતીહે ઓર.ખબરે દેતીહે ખેર મગર વોભી સો ઝુઠતો ૧૦ પાચ સચ માલુમ.હોજાતીહે——

ઓર તીસરા દરજા વોહેકે ઇસદરજે કે ભીહાલ આમીલહે કે અઉઝોસહી પઢતે નહીં આતી ઓર આમીલહોનેકા દાવા કરતેહેં અગર હાઝેરાતકા અમલ યાદ નહુવાતો બાબા બોહ મજલીસે જોહલા આમે એક મીયાં માઢહુ પઢાયે સીખાયે બાઢલા દેકર મતલબ વાલેકી મતલબ કા સબકપડા દેતેહે ઢાઇરૂપે પાંચ રૂપે હુઝુર કેકહીં ગ્યેનહીં બકોલ મીસલહે મુરદા બેહેશતમે જાય યાદો ઝખમે મુલ્લાં સાહેબ કો હલવે માંડેસેકામ ખેર તીસરેદરજે કી હાઝરાત મેજાનતાહુ કીસીકો મન ઝુરહોતો યેહેકામ ઉસકા નીકલ સકેગા તરકીબ ઉસકીયેહે પેહેલે યેહ હાઝેરાતકા અમલ ૧૧ દીન દરીયા યા નદદી પર એકવકત મુકરરકરકે ફજરયાશામ પડે ગીયારવેં દીન યે નઝરાના લેજાવે-ખીર-મુરમુરે-ચનેભુનેહુવે-ભછીયે-ખજુર-પકેહુવેચાંવલ-

ઉસવકતપડલેવેપુરાકરકે ઊસપર દમકરે ફીરસબ્કો મીલાદેકર ૭
ભાગકરે દોહીસ્સે ખુદ ખાવે પાંચ હીસ્સે પાનીમે છોડદેવે ઓર
ઘર જાકર ઊસરોઝ સે ભરના શુરૂ કરે હાઝેરહોંગે-ઊસકી અ
ઝીમત યેહે-ખાજા ખીઝર ઓગો મરદ હાથી ચઢો ઘોડે
ચડો લાવ લશકર લેતે ચલો બેઠે ચલો સોતે ચલો
મેરા કામ કરો નકરો તો એક લાખ અસ્સી હઝાર
પીર પેગમ્બરોંકી દુઆ ઇસ્સેકરો—ભરનેકી તદબીર યેહે
નાબાલીગ લડકા યા લડકી કો બીટલા ના બડેકો નઝર નહીં
આયેગા પેહેલે રેહાનકે પત્તે જલાકર ઊસકી રાખ રખલેવે હા
ઝીરાત ભરતીવકત તેલમે ઊંગલી ભીગોકર કાજલ મીલાકર બચ્ચે
કે અંગુઠેકે નાખુનપર લગાવે ઓર સામને બેઠાકર પડ
પડકરફુંકે જબહાઝીરહોવે. તો સવાલ જવાબકરે ફકત—દીગર—
હાઝરાત દુસરી અમલ સબઊસી તરેહ કરેમગર દીન ૨૧) કા
ચીલ્લા ઇસકાહે અઝીમતયેહે—યારશાનુસીન યાહુમીદા ઝુલ
મનન ઊહીબ યા વહ કાદ્દિ-ફકત— દીગર—ઇસનામે
પાક કો જો કોઇ ૧૦૧ વકત રાતકો સોતે વકત યા ફજર કો ઊઠતે
વકત પડેગા સબ બલાઓંસે બચેગા બલકે એસામહાવેરાકર, લેવેકે
કુછકામ એકા એક હોજાવે જેસા તુમકોઇજગે ગીરે યા તુમપર
કુછગારાઝટમોંસે બોલદાગેતો ઇનશા અલ્લાહ બચજાવગે વોસરફે
મુબારેક-યેહે યાહાફેઝ યેખુદાકાનામહે ઓરમેરે સબદોસતોને ઇ
સકો આઝમાયાહે દીગર—અગર કોઇ શખસચાહે કે મેરે દોસત
યા મેરે ખેશ યા મેરે મહેલ્લેવાલે યા જમાત વાલે સબકીનઝરોંમે
મેરી આબરૂહો ઓરમેરીબાતસુને તો યે અઝીમત ૧૪૧—દફે પડકર
સોવે થોડેદીનતકવોસબતાબે દાર હોજાવીંગે અઝીમતયેહે-શાબાસી
તો અન્તહલઝી યબ સીતુરરીઝકો લેમઇયશાઓ બગય
રે હીસાબ બેકુદરતોહી માનલ ફૂતુહાતે ગયબીહીવરૂજુ
આતે ખલકીહી ઇન્નાકુ અલાકુલ્લે શયઇન કદીર યા

અબુદ્યલપાસે વલ્લખીદરે અજીબે યાજીબરઈલ્લ યા ઇસ
રાફીલ યાહમવાકીલ યાઇસમાઇલ બેહકકે યા બાસી
તા–દીગર–કોઈ ચાહેકેમુઝે સાંપનકાટે ઓરકભીકાટેતો ઝેહેર
ન ચડે તોયે અઝીમતકો હમેશા ચાંદરાતકો સોતે વક્ત સોદફે
પડલેવે મહીનેભર તક સાંપ સે આરામ રહેગા ઓર કોઇ બુરા
ભલા પીટપીછે બોલતાહો તો ભોજપત્તર પર ઇસકો લીખકર તા
લેમેભરાકર તાલા બંન્દ કરકે તાલાપાનીમે છોડદેવે કીલ્લી ચુલેમે ખ
ડીગાડદેવે વો બુરાઇનકર સકેગા અઝીમત યેઉપરવાલીલીખેહે–દી
ગર–રાસતેમે કુત્તેકે કાટનેકા ડરહો ઓર ભોંકતા હુવા આવે તો
ઇસ આયત કો પડકે અપને સીધેહાતમે દમકરકે મુઠ્ઠી
બનદ કરલેના કુત્તેકામુ બન્દહો જાવે ગાનાકાટેગા ના ભોંકસકે
ગા આયતે કરીમા યેહે વકલબોહોમ બાસીતુન ઝીરા
અયહે બીલવસીદ—ઇસકો ફજર યાશામપાંચ દસ વક્ત
પડલીયા કરોગે તો બોહોતજલદીકામકરેગા–દીગર–અગર બીછુ
કાટા હુવા ઉતારનાહોતો ઉસકા યે અમલ સાત રોઝકાહે ઇસકો કરલેવે
રોઝ ફજર ફજર ભુનેચને પાવસેરલેકર ઊસપર યે અઝીમત સે
દફેપડે ઓર બચ્ચોંકો બાંટે સાતરોઝબાદ ઉતાર ના શુરૂકરે–
અઝીમતયેહે–બડમે જડ જડમેજાલ્લા વહાં બસેબીછછન
કાલ્લી બીછછનકેઆડડારે બચ્ચે છેકાલેછે કબરે છે કંક્કો
રે ઊતરેતોઊતારૂ ચડેતોમારૂ ઊતર બીછુ ડકછોડ
મેરે ઊતારે નાઊતરે તો ખાજમો ઇનોદીન
ચોશતીકીઆન દીગર—અગરઓરતકોજન્નેકા દરદ હોતા
હોઓરબચ્ચા પ્યદાન હોતા હોતો યેઅઝીમત પડ કર કાલે
ડોરેમે સાત ગાંટે લગાવે ઓર કમરમે બાંધનેકો દેવે
ઇનશાઅલ્લાહ તુરત બચ્ચાપેદાહોગા–મગર જલદીદોરાખોલ
લેવે નહીંતો અટડીયાભીનીકલજાવેગી અઝીમતયેહે–
અરજન–સરજન તારા–ટુટે–ફલાનીકાપેટ છુટે—

ઊસઅવરતકા નામલેવે—દીગર—બાવાસીરકુમસ્સેહાવે. યાલોહી જાતાહોતો ૧૪૧ દર્ફર્જંકો યેપડલેવે ઓરપાની પરહ્મકરરખે ઝ. ડેકુજાયે તો વોપાનીસેધોવે થોડેરોઝમે ખુદાશીફાદેગા—અઝીમત યેહે—સાબીરી વાસારીના અન્તાબીના નાખુનીરહેના બાહી બસ—દીગર—યેતાવીઝકોરોઝસાત સાત લીખે સાતદીન ઓર દરીયામેડાલે ફીર કોઇકા સારાસીરદુખત હોવેતો ઊસકો બોલે સીરપકડ યેનકશ લીખકર ઇસપર જુતેલગાવગે તો તુરત અચ્છાહોગા.

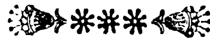
દીગર—આધાસીર દુખતાહોતો ૧૧ દીન ૧૧ રોઝ લીખકર ઇસતા વીઝકો દરીયામેડાલે ફીર આધેસર પરલીખે સં. યાહીસુબીકેદરદગયા.

૭।।।	૦ ।।	૦।।।
૭।।।	૭।।।	૭।।।

૩૦૮	૩૦૦	૯૭	૪૦૬
૪૦૬	૩૦૮	૩૦૦	૯૭
૯૭	૪૦૬	૩૦૮	૩૦૦
૪૦૬	૯૭	૪૦૬	૩૦૮

દીગર—અગરબુખાર કીસીકો આતા હોતો નારીયલયા તાડકેયા ખજુરીકે પત્તંપર યે નકશલેખકર તીનદીનધુનીદેવે બુખાર હરએક તરેહકા જાતારહેગા—અકસલતો—અખકસલતો—અકસલતો—અકહરતો—અકહરનો—અકહરતો ઇસકો તીનનદીન લીખેબસ—દીગર—કોઇચાહે કેમુઝે રાતકો ઇતનેકલાક કોઊઠનાહે તો વોયે ચીઝકોસેતિવકત—૩ દફે પડકેઓલ્લા મુઝે ફલાના ટેમપર ઊઠાના બરોબરઘડીયાલમેં ઉઠકર દેખલેના—ઉઠોગે વોયેહેઊસીવકત—વઅન તીલવુજુહો લીલ્લા હઇયુલ કઇયુમ વકદ ખાલ્લા મનહમલ્લા ઝુલમન લુ

યુજહ્રી હાલેવકતેકા ઇલ્લાહુ—બાકી ઇસકા-૨-ભા ગમે રપાવેગા ઇસસેઝીયાદા.

અમલ્રીયાતેસીકલ્રી યાને-બીરામની.

જોશખસ ચાહેકેમે અમલી યાત સીકલી અમલમેં લાઊં ઓરવોઅમલા ૩ દીન યા સાથ દીનકાહો યાઉસ્સે ભી ઝીયાદા કાંહે તોખગેર ચોકીકે પડને નએઠે કયુંકે એકાએક તકલીફ નપો હોંચ જાવે યેકામ બોહોત બાંકાહે વકત પર મુશકીલ હોજાતાહે સીકલીઅમલકી ચોકીયેહે ઇસકો પડકર કુંડાલાપાડે—મંન્તર—ઊંન્નુમુદેસગુરૂકુ આસાન બીરમ્મા આસાન વીશાન વ આસાન દસ આસાન બસંતરમ બીરમ્માજી આ ગેવાન રામચન્દર જીરખશા કરે હરમાનજી ચોકીભરે પાંચ તખત કોભયો પરકાસ નીચે ધરતી ઉપર અ કાસ આસાન વીશાનવ છે છે-છેયેચીઝ અમલકે વાસતે ૬ જોભુતવગેરે સામેઆનેવાલી ચીઝોંકે વાસતે બુખાર ખાંસી એ સીચીઝોંકે અમલલકો યેઝુરૂરનહીં—દીગર-અગરકોઇ શખસ કો મુઠમારી હુઈ ઊતારના મનઝુર હોતો ઇસઅમલકો અમલ મે કરલેવે સાત દીન તક ૧૦૮ વકત પડા કરે ઇતવારસે દુસરે ઇતવાર તક યા મંગલસે દુસરે મંગલ તક ઓર દીવાલીમી લં તા ૧ દીન બસહે-મન્તરયેહે—ઊંન્નુમુ દીસગુરૂકુ ચન્ની બાંચ ચન્વી આવેમુઠ ફેરે નવ ખન્ડી છ કપે છંક ભવ ર વીર આકર પડે રવા ખન્ડેરીમા દાવા રૂપેકા નનશ કાનોમે કુંન્ડલ સોહે તીન સોકો સાઠ બારમ્માકી કુ ચી ઇરાવર કાતાલ્રા રામ ચંન્દરજી રખવાલ્રા સબદ સચ્ચા પેનકચ્ચા ચલો ગન્નતર ઇશવરી બાચા —દીગર—અગર કોઇ આમીલપર આમાલ મુઠભેજેતો વો ઇસ

તરેહ પર ઇસકો ફીરાવે વોફીરજાવેગી યેઅમલ ભી ઉસીતરેહ સાતરાજ યા દીવાલીકે ૧ રોઝ પડે ૧૦૮ વક્ત-મન્તર-ઊંન્નુમુ દીસ ગુરૂકુ બીચ્ચકકર લોહેકા કડા લેવે નારસીંગકે આગેધરા મધુમાંસ કી કરૂં દાવાલા ભેજે બહેરો લેહંકારી ભુતધુત મુઠબાધુ તીનસોને સાઠ જોકોઇ હમારેત્રટ પણ પર ચોટ કરે ઊલટ ભીઠ ઉસી કી ઊસી પર ગીરે-જબ કામ પડે તબ શાત દાને ઉડદકે યા ચાંવલકે યા જુવારકે જોમીલે ઓર કુછનહાત આયેતો જલદીસે ઝરા મટી ઊઠાકર ઉસપર દમકરકે આસમાન પર ઉળાવે તો વોમુઠ જીસને ભેજીહોગી ઊસપર પીછી જાયેગી અગર વો બચા નસકેગા તો બેશક મરજાવેગા અકસર મુઠ બોત ગુસ્સેસે ફીરતીહે-દીગર-ઇસઅમલકો હરઆદમીપર લાઝીમહે કેયે અમલ ઝુરૂર કરલેવે બોહોત કામકાહે મીસલ ધાચુંકીરોટીકે જીધરવાલો તાવલે જોઇસિમેંનામ આતેહેં ઇસકે સીવાભી અચ્છાકરતાહે બલકે મુઠ ભીફીરતીહે ઉસીતરે આઠરોઝ ૧૦૮ વક્ત યાદીવાલી કેદીનકરલેવે-મન્તર—ઊન્નુમુ દીસગુરૂકુ બાંધો તરંકસસાધો તીર અસ્સી કોસ કી આવતા બાંધું બાંધું બાવનબીર બાવન બીરકુ પઇયાં પડાઊં જસદે જસોદા માઇ કાલીકુછડી સાધુ મુઢળીં મુઠ બાંધું તીનસો ઓર સાઠ તાઇ કા કીયા તાઇકો ખાય ડાકન બાંધું ચાંકણ બાંધું મુઠ બાંધુ ભુત બાંધું પલીદ બાંધું નદ્દી બાંધું નાલા બાંધું તાવ બાંધું તરીયા બાંધું ચોરાસી ચકલાબાંધું ઊબલતે ઘાટકો બાંધુ પુરબતો પચ્છમકો બાંધુ મુવાતો મસાણકો બાંધું જીયાતો ખાટકો બાંધું ઇતને સેબદ કહે હમારા કામ નકરે તો રાજા રામચંન્દર કે સીરઊલટા ચક્કર ફીરે

–દમકર કે પાની પીલાવે પાની છાંટે દોરાકરદેવે ચાહે
સો કરે રજાહે—દીગર—મોહની—ઇસમોહનીસેભી કામ ખ
ખુબી નીકલ સકતાહે મગટ ખીલા સકે જબ યે કબાહત હે અપ
ને ઘરમે ઓરતકો યા માબાપકે વાસતે કીસી મતલબકે ખી
લાયેગા તોબાત જલદી મતલબ હોગી–તદબીર વોહી સાથ દીન
૧૦૮ વકત યા દીવાલીકે દીન પડલેવે ફીર પાનકે બીડે પર
દમકર કે ખીલાદે વે તીનબીડેમેં કામ હોજાવેગા. મન્તરયેહે
—અચપલ મોહ ની ચંનચલ નાર છોડે ઘંન્ટીં ફીરે
ઘર દાર હાથમે બીડા રાહ સુધાર નામલેવેકે-ઊસકોખા
તેસુકનાહોબેઠેસુખનાહોસોતેસુખનહોજબદેખેહમારા
મુખ તોઆવે ઊસકો સુખ હમારા બચન નારખે તો
તુઝે મહા બીરકી આન–દીગર–કંઠમાલાકા અમલ અગર
કોઇ શખમકો કંઠમાલા હો જીસે ગલેકી ગાંઠ કહેતેહે બલકે
કાનકે પાસકી ગાંઠકો ભી યે અમલ ફાયદા દેતાહે-ઉસીતરે સાત
દીન ૧૦૮ દફે પડકર યા દીવાલીકેદીન પડકર—ઉસગાંઠકો ઊં
ગલીયોંસે પકડકર રોઝ ફજરકો ૧૦૦ દફે ફુંકે ૧૫ બીસદીનમે
લીબુ બરાબરકી ભીઅચ્છી હોજાવેગી મન્તરયેહ.
ઇરન્ડીચા ઝાડ પીરલા સમન્દર કીનારીં હાક ગેલી
ચંદર સુરીયા પાસે ઓટ ગાયેરોગન ગાંઠીચા પાની
પાની–દીગર–ડબ્બે કીબીમારીકા અમલ જો બચ્ચોંકો પંસ
લી ઉછલતીહે-ઊસકો ડબ્બા બોલતેહેં—ઇસકે અમલકોભી મ
ઝકુર તરેહપર પડલેવે ઓર દમ કરે ઉસી વકત દબ જાવેગી.
ફીરનહોગી મન્તર—મીટ્ટીકા ડબ્બા મીટ્ટીકા તારા ની
ચે બેહે રો ખડા ઊપર હરમાનજી ચડા એરકી લકડી
બેરકી લકડી તીસરી પલાસકી લકડી જલાબલા કર
ખાક કરદે સવાહાતકી છુરી બનાકર ડબ્બે કો ચી
રકે હાત પાઊ કાટકે સાત સમનદર કી ખાઇમે ડાલદે

હુમારા બચનનારખે નો તુઝે મહાબીરકી આન—દીગર —અગર કીસી ઓરતકી છાતી પકી યાસુજી હોયોતો ઉસીતરેહ સાત રોઝ ૧૦૮ વક્ત ઇસિમન્તરકો પડલેવે ઓર મીટ્ટી કા ટુકરાલેકર ઉસપર પડકર ઓરતકોદેવે વો સાત વખત છાતીપર ફીરાકર પાનીમે ઠન્ડી કરદેવે. દરદ સુજાસબ દોચાર દીનમેજાતા રહેગા મન્તરયેહ—કેલ બીછી કમાનગોતે મે સુખા થાન ઉ તર ઉતર સુરીયા સમાન નાઉતરે નો તુઝે મહાબીરકી આન—દીગર—અગરકોઇ બીછુઉતારનેકો આયાહો ઓર સામ નેતકરાર પડજાવે તો યે અમલપડના હરગીઝ વોનાઉતારસકેગા વો ઉતારે તુમ ચડાતે જાવ ઉસી તરે સાતદીન ૧૦૮ દફે પડલો તુમ એકદફે પડેકેચડનાશુરૂહુવા મનતરયેહે—કાલા બીછુભુરેપાયે ચડે ચડેનેમા થેજાયેમાથેકોલગા ઝુમ ફલાનેકે તનમે હોગઇ બુમ—દીગર—જન્તર હરબીમારીકે વાસતે લીખકર રોઝ તીન પીલાવે.

૮	૧	૨૨	૧૦
૧૧	૧૨	૪	૫
૨	૭	૬	૨૨
૨	૧૨	૬	૨

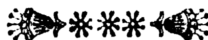
દીગર—તપ ખાંસીકા ઝાડે વ ગેરેકા-યેહલીખકરરોઝતીન તી નપાનીમેધોકરપીલાના જનતરયેહે

દીગર યે જન્તર

હી	હી
હી	હી

ભુત પલીત વાલેકુ જલાકર ધુવાં દનેસે આંગમેઆલનેલગતાહે-

૯૯૯૩૩૩૨૧૨૧૨૧૭૭૭ જનતરયેહે.

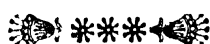
બાકી મન્તરજન્તરઇસસે અચ્છે દુસરે ભાગમે છાપીંગે

૭૮૬

બાબુલ અદવીયા યાને દવાઇકા ભાગ ૪થા હીસ્સયે ચહારૂમ ખબર.

માલુમ હોકે યેદવાએં મેને ઇસવાસતે લીખ્ખી હેં કે હર એક શખસ અપને મીઝાજ કો ઓર અપની બીમારીકો અકસર જલદી પેહછાન સકતાહે ઓર દવાકા કરના ઓર બીમારીકા પેહચાનના ફકત બીમારીકી પેહછાન પર હી મોકુફહે ઓર હકીમ ડાકટર જો દવાકરને વાલે ખાસ મોકરરહે ઉનકા યેહી સબબહે કે વોલોગ જલદી બીમારકી શીકલ ઓર નબઝ ઓર કારૂરા યાને પેશાબ ઓર હકીકતસે બીમારી પેહછાન સકતે હે અગર યે ઇલમ દુનીયાંમે નહોતા તો કોઇ કીસીકા ઇલાજ કીસતરેહ કર સકતા ઇસલીયે મેરે કેહેનેકી ગરઝયેહે કે જબબીમારી કાહીપેહે ચાનનાજુરૂર હેતો હર એક આદમી અપની બીમારીકો અપની અકલકે મોવાફક થોડીથોડી છોટી છોટી બીમારીયોંકો અચ્છીતરેહ સમજ સકતાહે કે મુઝે ફલાની તરેહ કાબુખાર આતાહે યા ફલાનીજગેહ દુખતાહે યા પેશાબ યા હેઝ બંનદ હોગ્યાહે જબઉસને યેહ પેહછાનાફીર ઉસકા ઇલાજ કરના કુછ મુશકીલ નહીંહે ઓર મુશકીલ કામજો સમજમેના આવે ઉસકા ઇલાજ કરના અપનેહાથસે ઝુરૂર ભી નહીહે ઉસકે વાસતે કુછહકીમ ડાકટર દુનીયાંમે કમનહીહે ।મગર જો છોટી બીમારીયાંહેં ઓર બડે બડેદાકટર ભી વકતપર ઉસ્સે આજીઝ આતેહેં ઓર કીસીતરેહ તનદોરસતીકા મોંહ નહીંદીખતા તબ ફકીરોં જોગીયોંકે ઘર ઝાંકતે ફીરતેહે કભીકભી ઉનસે બડે બડેકામ આસાનીસે કવડીયોંમે સોયોંરૂપ્યકે કામ ભીનીકલ આતેહે તોબન્દેને ઇસ ફનકેલીયે ભી ફકીરોંજોગીયોંકી બોહોત ખીજમતેંકીહેં ગરઝ કુછ નાકુછ ઉનસે મીલતાહી રહા ગરઝ ઊનકે

નુસખે આઝમા આઝમાકર જમાકર રખેથે ફેર દીલમે ખ્યાલ આ યાકે યે દવાયેં બડાખડી મુશકીલસે પાઇયાંહેં, અગર હમ કલ મર જાવીંગેતો યે કેયાકામ આવીંગીયાં બેહેતરયેહે કે બન્દગાને ખુ દાકે કામઆવે યેસમઝકર ઇનસબકો છપવાદીયાં કે સવાબતોહે ગા દુસરાયે કે કીતની બીમારીયાં છુપીહુઇ શરમકીએસી ભીહે। તીહેં કયા મરદ કયા ઓરતકો કેવો શરમકે મારે હિકીમ ડાકા તરકે આગે ખુલાસાહાલ કેહ નહીં સકતે હેં ઓર અકસર હકીમોં ડાકતરોં કીસમજમે બીમારીનહીઆતીહે ઓર બીમાર શર મહી શરમ મે હલાક હોકર મર જાતાહે બલકે ઓરતેંતોખેર મરદભી એસે કીતને દખનેમે આયે કે કભી દોચાર આદમી દવાખાનેમે બેઠે હોતો દુરસે દેખકર ચલે જાવે બાઇસ યેહેકે કોઇઉનકો પીરમાં ટાંકી વાલા કરાર નદેવે એસેભી બોહાત દેખે ઇસલીયે બેહેતર યેહે સમજા કે કયા અવરતેં કયામરદ ઇસકી તાબ કો વાસતે ગઝલોંકી સેરકે હાથમેલેવીંગે ઓર કોઇ મ તલબ બીમારી વગેરાકા હોગી તો વોહ ભી ઊનકી હાજત રવા હો જાવેગી યેહ સમઝકે યે સબલીખાહે ફકત

નબઝદેખનેકાહાલ ઓર ઝાડેફીરનેકા કમાલ

અબ માલુમહો કે કઇ લોગોંકો નબઝદેખાનેકા શો કરેહેતાહે તોમે એક છોટાસા કાયેદા એસાબતલાતા હું કે નબઝ સે ભી બડકરહો ઓર ઝટ આદમી ખુદકો પેહેછાન લેવે કેમે આજ બીમાર હું યા તન્દુરસત ઓર જબ ઇતનાહી સ મજ લીયા તો ફીર કભી બીમાર ન પડેગા ઉસકી તદબીર યેહહે કેનબઝ દેખનેકા દેખાનેકા ખ્યાલ હરગીઝ ન કરે યેહ ઇલમ બોહોત બડા હે હર કીસાકા કામ નહીં કે નબઝકો સ મઝે મગર હાં અપની નબઝ ઇસતરેહ સેદેખેકે કલ મે ઝાડેફીરને કો કીતનેબજેગ્યા થા ઓર આજ ઉસસે કુછ જલદી

ગ્યા યાદેર સે અગર કલકે બરાબર ગ્યા ઓર આરામ સે ઝાડેજેસી ' કલહુઇથીના પતલી નાસખત કે મુશકીલસે હુઇહો તો'સમજો કેમે આજ અચ્છી તરેહ તનદોરસ્ત હું ઓર અગર વકતમે ફરક આગ્યા યા ઝાડે પતલી આઇ યા સખત વોહભી ઇસતરેહ કે કલસે કુછ ઝરાનરમ યાઝરા સખત એસાભી નહો કે પતલી એસીકે અવાઝસે આંટીકે સાથ આવે યા સખત એસીકે નીકલેહી નહી ઝરાભી ફરક હો જાયે તો સમઝોમે આજ બીમાર હું ફીર ઉસકા વેસાઇલાજ કરે ઇનશાઅલ્લાહ તન્દો રસત હોજાવેગા ઓર ઝાડેમે ફરક કહોને સે તમામ બીમારીયાં પયદા હોતીહેં જબતક તુમ ઝાડેકો દુરસત રખોગે કભી ઉમર ભર બીમાર નહોગે ઓર ઝાડે દુરસ્ત કરનેકી દવા દુસરે ભાગમે લીખી જાવેગી ઉસકો દેખકર ઇલાજકરના ફકત

સીરકી બીમારીયાં ઓર ઊસકે ઇલાજાત

સીરકેબાલોંકા ઇલાજ અગર બાલસીરકે ગીર જાતેહો ખુદ બખુદ યાકંગઇ કરને સે ગીરતેહેં યા બાલ ફટકર એકકે દોહોતેહેં યા જડમેસે મુશકીલ સેદેરસે પેદા હોતેહેં તો ઉસપર યે તેલ બનાકર લગાવે. આંવલે કચ્ચી દુધીકા સફેદ ગાભા મેથી–કોથમીર–અનારકે પત્તે બેરીકેપત્તે સબકો પાવ પાવસેર લેકર ૨ સેર પાનીમે જોશકરકે જબ ચોથા હીસ્સા પાનીકા બાકી રહે તો ઉતાર લેકર મસલકર છાનકર ઊસ પાનીમે આધાસેર તીલકા તેલ અચ્છાડાલકર જોશકરે જબ પાની સબ જલજાવે ઓર તેલ ફકત બાકી રહે તો ઉતાર કર બાટલી મેભર રખે દોનકો રાતકો દો વકત ડાલાકરે સબ બીમારીયાંભીજાવેગીયાં ઓર બાલ બડે ઓર કાલેભી હોંગે દીગર તીલકા તેલ લીંબુકારસ મીલાકર નહા સે ૧૦ મીનીટ–પેહેલે બાલોંમે

ડાલના યા તાઝા ખોપરા ચાબકર પાની ઉસકા સરમે ડાલકર નહા
નાથોડીદેર ઢેહેરકર બાલોંકો નરમ ઔર ખુબસુરત કરતાંહે દીગર-
બાલનાઉગનેકી દવા-ખુરાસાનીઅજવાન-તો૩-અફીન તો૧-માજુફ
લ-દાને-૪ સીરકા તોલે-૨૧-કચવેકાલહુ-સબકો જોશકરકે
બાલ ઉખેડકર લગાયાકરના ફીર હરગીઝ-નાઊગીંગે દીગર
સીદીભાઇ કેજેસે બાલવાલનેહોંવે જીસે ઘુંગર વાલેબાલ બોલતે
હે તો ઉસકાનુસખાયેહ ચુના ચોખા-દાઆનીભાર-બાલસોપસા
બુ-દાઆનીભાર-થોડેહરડેકા પાની રાતભરકાભીગોયાહુવા-ફ્જર
કોસબ મીલાકે ઝુરૂરત જીતના સીરમે ડાલ કરમસલકર ૧ કલા
ક બેઠે ફીર ઠન્ડે પાનીસેધોડાલે ૧૫ દીનમે બાલ વલકર ચડજા
વીંગે કંગઇકરોગે ફીર ચંડજાવી ગે-દીગર-સીરકીબીમારીયાં-આ
ધા સીરદુખતા હોતો હેનાકાતેલ ડાલના સીરમે ઔર ઘસના
ઔર સફેદ કનેર કે પત્તે કારસ જીધર દુખતાહો ઉધરકી
તરફનાકમે ડાલના તીનટીપે-૨-ખીન્નીકેબીજે કા મગઝ જીસે
રાયનભી કેહતેહે ઉસકો ઘસકર નાકમે ટપકાના ૩ ટીપ-૩-કન્દુ
રીકા અરક ટપકાના દીગર સારેસીરકાદરદ હોતાહોતો અફીયુન
જાફરાન-બબુલકા ગુંધ-ઝરાઝરા લેકર પીસકર બેદેકી સફેદી મે
મીલાકર દોનોકન ફટીચોંપર લગાવે ઉસપર કાગઝ કી
ટુકરીયાં પાવલી બરાબર કતરકર લગાવે મગર પેહલે
ઊંગલી રખકર દેખે નસકુ દતી હો ઊસપાર લગાના
૨-તમબાકુકી. નાસ-નકછીકર્નીકે પત્તી કેવડેકે ફુલકા સફેદ ભુટટા
કાલીયાસરસકે બીજ બરાબર વઝન લેકર કુટકર કપડ છાન
કરકે રખે-ચેસુંગનેસે દરદે સીરજાયગા-૩-ઇંગરેજી અમુનીયાસુગ
ના દરદ જાતારેહતાહે દીગર ચક્કર આતેહો યાઘર ફીરતે નઝર
આતે હોં યા આખમે રોશની કમહોગઇહોતો-તોનધારી કેલે
જીસેખાસડીયેં કેહતેહેં ઉસકો છાલકર રાત ભર ભીગો રખના
થોડે પાનીમે ફીર તીનબજે-ઉઠકર પાની ફેકદેના લાલશક્કર
ઔર ઘી તોલા તોલા ભર યાઝીયાદા મીલાકર ચીમચેસે સબ

એકરસ હે.જાવે તબ ઉસકો ખાકે સોજાવે નીંદનાઆવે જબ
ભીઝરામુ બુન્દકરકે સોજાવે સોનાશરતહે પાંચ ૭ દીનખાના ઠંન્ડક
ઓર રોશની ઓરતાકત મગઝમે પેદાકરતાહે–દીગર–સોંફચાબક
ઉસકા રસપોના અકકરકો ફાયદા કરતાહે–દીગર–ફેરટેકીદવા
ઊંટકે કાનકામેલ સુદાઅંકે ઝાડકાકીડા–કાલીયાસરસફેબીજે–મુલીકાર
સ–બરાબરવઝનસે હલકરકે સુકાકરનાસબનારખે ફેફડાઆનેસે ઝરા
જલદીનાકમે સુંગાદેવે દોતીન દફેમે જાતારહેગા–૨–હીંગ–જુન્દ
બેદસતર દાનોકો થોડે સીકનજબીનકે શરબતમે ઘસકર પીલા
ના મીરગીઆ જાવેપીછે ફાયેદાકરતાહે–૩–બચ્ચેકો યે બીમારી
હોતો–ફકત–જુન્દબેદસતર–પાનીમે ઘસકર દો તીનટીપેનાકમે ડા
લના–ઓર એકચીમચા ભરકર પીલાના તીનદીનમે તીનચીમચે
અચ્છાકરતાહે–દીગર–રાતભરકાયા દોતીન રાતકા જાગના હુવાહો
તો સરબતે લીમુનમે યાસીકનજે બીનકે શરબતમે દુધ બરફકા
પાનીમીલાયા હુવા ડાલકર પીના ઓર કોથમીર સુંગના ઓર
નાકકે પાસ ભીરખકર શોના ફીરઉઠકર ઠન્ડે પાનીસે ન્હા
ના બોલકુલ સુસતી દુરકરકે તનદોરસ્તી મીલાતાહે–દીગર કો
ઇ ચાહેકે મુઝે રાતભર નીંદના આવેતો બુનકીદાફી જુ
ન્દબેદસતર થોડામીલાકર સીરકેમે તીનદફે ભીગોવે સુખાવે ફીર
૧ તોલા ખાકર બીગર દુધકી ચા પીવે રાત ભર નીંદકેનામકો તર
સના પડેગા ઊંતાર કરનાહોતો ઠન્ડેપાનીસેન્હાલેવે–દીગર આંખો
કાઇલાજ–અગર આંખે દુખતીહો યા લાલ હોગઇહો પાનીભરા
હુવાહો યાસુજગઇ હોતો નુસખાયેહે–બડીહડે પીસકર ઊસમે થોડા
સા રસોત થોડાસા છોકરીકીમાકા યા ગધીકા દુધ સબકો
મીલાકર બાહાર આંખોકે લગાવે અગર ભુલેસે અનદર ભીલગ
જાવે તો ફીકરનકરના–૩–ફુલાજાલા ધુન્દકેવાસતે –૧૦–તોલે લી
મુનકે અરક મે ખડલકકે સુખાકર સુરમાબનારખે શુ
બહો શામ ડાલાકરે ચંન્દરોઝ મે શીફાહોગી–દીગર અગર
નકસીરીફુટ ગઇ યા લોહી જાતાહો ઓર બંન્દ કરના પડે તો

કપડેસે દોનોબાજુ ઓર ઘુટનકેનીચે ખુબકસકર બાંધે-૨-સી રપર તાલુકેબાલમુડાંકર બેદેકો સોફદી ઓર મકડીકાજાલા લગાના બન્દહોજાવેગા પીછે ઉખેડના હોવેતો ધોડાલના ૩-કોથમીરકારસ નઇ ખેચી હુઈ મીટટાંકોભીગોકર સુંગના લોહો બનદકરતાહે નાકમેસેઆસ આતીહોતો હીના ઓર દુધીકા તેલ મીલાકર ન કમે રાતદીન ડાલા કરના ઓર સમઝીઝકી બાસ ઓર હાંતરેકી માલુમહો ઓર ખુશબુમદબુ નાપેહેછાની જાવેતોભીયેહી દવા ડાલે ઓર ખાનેકા જુલ્લાબ દુસરે ભાગમેસે આવેગા ઉસમે દેખરદેવે. દીગર-કાનકી બીમારીયોં કા ઇલાજ કાન પકાહો પીપ જાતા હો દરદ કરતાહો તોપેહેલે તીનદીન અચ્છે શેહદકી બત્તીબના કર રખના ફીર ઊસકા ઈલાજ શુરૂકરના યેદવા સબ ઉપર કી બા મારીયાં કો ફાયેદા કરતીહેં-પાપડીગ ખાર થોડા ગરમ પાની મે ઘસકર તીનટીપે કાનમે ટીપકાવે દરદવગેરા સબ અચ્છા હો જાએગા -૨-કંનદુરી કેપત્તે કારસ ઓર સોતાફલકે પત્તે કાર સ ગરમકરકે તીન ટીપે ડાલના દરદ ઓર કીડે સબકો ફાયદા કરતાહે કીડે મરજાતેહેં-૩-અફીન જાફરાન ઘસકર ટીપકાના ભી-દરદ કો ફાયદા કરતાહે-૪-પેનકલર તીન ટીપે કાનકે દરકો ફાયદા કરતાહેં દીગર-બેહેરેકે વાસતે જો કાન સે કમ સુનતા હોતો પેહેલે યેદવા કરે અગર યા તગર કીટુક રીયાં કરકે ગુલાબ યા પાનીમે ભીગો રખે ઓર આગપર ડાલે ઓર ઉસકાધુંવાં કોઇ નલ્લીસે કાનમે લેવે કાન કો ખો લ દેતાહે અગર પાની કાનમે ગ્યાહો ઓર ભારી યા બેહેરા પન માલુમ હોતો સોંફકી લકડી ગાંદીકે વાંસે લાકર ઉસકા એ કછેડા રૂઇલપેટકર કાનકે અન્દર દુરતક ભરાવે દુસરા છેડા દી વાસલાઇ સે સોલગાવે ઊસકી ગરમી સે પાની સબ ખીંચા કર ચલા આવે ગા ઓર કાન ખાલી હોજાવેગા-દીગર— દાંત ઓર ઝબાન ઓર હલક કીદવાએં દાડ દુખતીહો તો હીંગ ઓર કાલી દાખ ઓર નીમક પીસકર ગરમ કરકે દાડ

પર રેઇ લપેટ કર રખે તુરત ફાયેદા કરતાહે ઇગરેઝી-ટીન ચર ફેરી યાં પેનકલર રઇમે ભેગા કર રખના દાંતા કે દરદ કો ફાયેદા કરતાહે.-૩-આંકડે કાદુધ ઓર નીમક રઇમે લપેટ કર ઝરા આ ગદીખાકર દાડપર રખના તુરત ફાયેદા કરતાહે.-અગ્રદાંત હલતેહોં યા દરદ કરતેહો તો ફીટકરી ભુનકર પા નીમે થોડી ડાલકર કુલ્લી કરના દરદ ગરમીસે હોગા યા હલ તે હોંગે તો જમજાવીંગે--મનજ ા-દાંતાકો બોહોત મઝ બુત કરે વો યેહે—સાંભર સીંગ જલાકર ઉસકા કોયેલા તોલા ૧ ચીલમમે કા જલાહુવા તમમાકુ કા દાના તો ૧ હરડે બે ડે કે છીલકે તોલા તેલા નીમક સેંધા ૧તો હીંગ તો ૧ જુ નેલોહેકા કાટ તો ૧ રેમી મસતકી તો ૧ ફીટકરી ભુનીહુઇ તો ૧ સબકો કુટ છાનક મનજન બનાકર રખલેવે બુડડઢા આ દમી જુવાન હોજાવેગા-મોંયાઝબાન ગરમીસે આગઇ હોતો ઘ માસા સેર ૦। લેકર જોશ કરકે યા ઉસમે, અનાર કે છીલકે તોલા દો શામીલકરકે ભેગો કરકે કુલ્લી કરે સબ દરદ વગેરા જાતા રહેગા--ઢીગર—આવાઝ બેઠગ્યા હોતો પોસકે ડોર પાવ સેર–૨-પાનીમે જોશ કરકે ગરગરા ફજર શામ કીયાકરે. આ વાઝ ખુલજાવેગા -૨-કબાબચીની બડી ઇલાચી કે દાને લીમ કી કુમલી પત્તી જવાખાર સબ બરા બરબરાબર ગોલેકર કુટકર ગુલીયાં બેર બરાબર કીબના રખે ઓર એક એક મોંમે રખા કરે શામફજરમેં આઠ૧ ગોલી ખલાસ કરે-૨-૪-દીનકો અવાઝ બોહોત અચ્છા બનેગા ગાનેવાલે પડેનવાલે કે વાસતે યેદવ અચ્છી હે--અગર દુશમનને સીંદુર ખીલાદીયા હો ઓર ઉસસે આવાઝ બેઠજાવે તોઅદરક કેટુકરેમે હીંગ નીમક ભરકર ઉપર આટા લગાકર ચુલેમે ગરમ રાખમે ભરા રખના જબ ખુશબુ દમહે નેકી આવે તો નીકાલકર ઊસમે ભરીહુઇ હીંગ નીમક ખાજાના અદરક ફેકદેના-૨- રાતકુથોડા સોકર ઉઠકર ગુડકે પકે હુવે ચાંવલ ગરમ ગરમ પેટ ભરકર ખાના આવાજઝકુ બોહો

ત સાફ઼કરતાહે—દીગર—દાડીકે બાલકે ખેઝાબ—૧—પીટીનાર તોલે—૫—ખડુ તોલે—૫—ચુના પાનીમે ભીગો યાહુયા દાઆની ભાર સબ કુટીશે કી ખડલ દસતે મે ખડલ કરના દોકલાક ફીર ઉસમેસે લગાકર હાજત જીતના ઉસપર પાન યા ઇરન્ડીકે પત્તે ઓર કોઇ પત્તેસે બાંધના દોતીન ઘન્ટે બાદ દાડી મેયાસર કે બાલોંમેલ ગાયાહો સાફ઼ કરકે ઉસકો બાંધરખે ફેર ભીવો ખે ઝાબ કામ આવેગા ઇસમે લુતફ઼ ચેહીંહે મગર દાડી યા સીરકે બાલ ધોકર ફીર ઉસપર થોડા તેલકા હાથ ફીરાદેના બાલ ચ મકને લગીંગે—૨—નુસકાઅરકનીલકે પત્તોંકા સેર—૨—અલસીકા તેલ સેર દો સેરડીકા રસ સેર દો આમલેકા અરક સેર દો મોરથુ થા તોલે તીન ૪૦ રોઝ તકલોહેકે બાસનમે ભરકર ઘોડેકી લીદમે દફ઼ન કર રખેફીર ચાલીસ રોઝ બાદ વાપરે મહીના ભરતક દુસરી વકત લગાના નપડેગા ઓર ઈસકો બાંધના નહીં પડતા ફ઼કત સબ તેલ બ નજાતાહે બરાસ યા મુરગીકે પરસે લગાના યેબોહોત ઉમદા અમીરો કે લાયક ખેઝાબહે—૩—માજુ.લ સેર પાવસેર ગાયકે ઘીમે ભુન લેવે ઓર આમલે સેર ૧ સંગ રાસખ ૪ તોલે લોહેકા કાટ ૩ તોલ કડીયાગુનામીલાકર લગાવે ખુબરંગ આવેગા બાલ બોહોત કાલેહોંગે—દીગર—સીનેમે દરદ યા પસલીમે દરદ હોતો સાંભર સીંગા ઘસકર લગાના—૩—સુકા ચુના ઓર ગુઢ ઓરશેહેદ મીલા કર લગાના ઉપર જુનીરૂઇ લગાના નલગાના ઇખ્તેયારહે—ઓર તકી છાતી સુઝીહોતા બાબુના ઇકલીલુલ મલક બાબુના ચુલેમેકી રાખબકરીકી મેંગનીં સીરકેમે ડાલકે ખદખદાકર લેપ કરે દરદ ઉસકા સબ જાતા રહેંગા તીન ચાર દફ઼ેભી લગાના ચાહાયે દીગર—અગર ઓરતકો દુધ બોહોત હોગયાહો છાતીમેંતો સીરકા ઓર રાઇ ઓર સનદલ ઓર ખસખસ કુ ડોરે જોશકરકે કપ ડા તરકરકે છાતીયોં પર રખના ફેર સુખે ફેર રખના રાતદીન મેં પાંચ દસ વખ્ત કરના અચ્છા હોજાયગા દુસરા અગર દુધ કમ હોજાવે તો યે દવા કરના—ગાજરકે બીજ—પીઆજકે બીજ

—સલગમકે બીજ—સુવે—મુલીકે બીજ—ભુનેહોચને—સબકો કુટ છાન કર સેર સેરભર સબચીજ મેલાકે રખના ફજર સામ ચાર ચાર પેસેભાર વો દવા પાવસેર દુધકે સાથ પીલાવે.

૨૮—છાતીપર લગાનેકી દવા યેહે કે દુધપેદા કરે—જંગલી તુલસીકા અરક ઔર વાલકીદાલકા આટા દોનોકો બરાબર લેકર પાનીમે મેલાકર છાતીયાં પર લેપ કરે ઔર ઉપર લીખેલી દવા પીલાવે ઔર યે દવા લગાયે બોહોત દુધ પેદા હોગા.

દીગર—ખાંસી સુખી હોતીહો જીસમેં બલગમ ના નીકલતાહો તો યે દવા કરે—પોસકે ડોરે ચાર તોલે લેકર સેરભર પાનીમે જોશ કરે ઉસકા ગરગરા કરે શામફજર ઔર ઓમે બબુલકા ગુંદરખે ઉસકા રસ પાવે.

૩—બકરીકા દુધ પાઉશેર—નીમક દોઆનીભાર મીલાકર પીવે મગર દુધ ગરમ ન કરે દોચાર દીનમે શીફા હોગી ઔર જીસકો જુખામ હુવાહો ઔર ફેર ખાંસી હુઇહો તો વો યે દવા કરે ઉસમે બલગમ નીકલતાહે કભીતો છાતીપરસે ઔર કભીતો મગજ પરસે બલગમ ઉતરતા માલુમ હોતા હે ઉસકે વાસતે યે દવાહે—જુફા અંજીર—મેથી—જેઠીમદ પાવપાઉસેર યે સબ દવાયે પેસે પેસે ભાર દાલકર જોશ કરકે પીએ.

દુસરી દવા— કાલીમીરચ—જેઠીમદ કાસીરા—બરાબર વજનસે લેકર ઉસકી ગોલીઆં ચને બરાબરકી બનાવે ઔર મોમે રખે

તીસરી દવા—શીંગરફ—એક તોલા લેંડીપીપર એક તોલા—કુટછાનકર પાનીમે મેલાકર બતાસે બરાબરકી પતલી પતલી ટોકીયાં બનાવે ઔર સુકાકર ગાયકે ઘીમે તલે જબ ઝરા ઝરા રંગ બદલે ફેર નીકાલ લેવે ઉસમેસે દો ગુમચીભાર પાનમે રખકર ફજર શામ ખાયા કરે યે દવા દમેકો ભી રોકતીહે

દીગર—દમેકી દવાઇ યેહે કુકડ બેલ એક તોલા લેકર આધાશેર પાનીમે જોશ કરે જબ આધાપાની બાકી રહેતો પી

જાવે ફેર ઉલટી ચાર પાંચ હોગી તો ઘભરાના નહી ફેર આ પસે બંદ હોજાવેગી અગર જલદી બંદ કરના હોતો ચોલાઇકી ભાજીકા રસ કુટકર નીકાલકર દોપેગે ભાર પીલાદેના બંદ હો જાવેગી મગર નીકલને દેના બેહેતરહે કુચ ફીકર નહી જાલ નીકલ જાવેગી તીનદફે એક એક દીનકે ફેરસે દેના બીલકુલ દમકી જડ નીકાલ દેતાહે.

દુસરી દવા—ઇંગરેજી નુસખાદમેકા યેહે ટોરસ પાઉડર દોઆનાની ભાર એક ચીચમે શેહેદમે મીલાકર ચાટના ઓર લે, બાનકે ફુલ દો ગુમચી ભાર પાનમે રખકર બીડા ખાના સાં સકો ફાયદા કરતાહે

તીસરી દવા—જબ સાંસ બંદ હોગયાહો ઓર ઘબ્રાટ હોતીહો તો સુખા ચુના છે ગુમચીભાર એક ચામચા દુધ મે મીલાકર ચાટના ઉપર સાફ દુધ થોડાપીના તુરત સાંસ ખુલ જાવેગા.

દીગર—કોઇ શખ્સ બીમારીસે યા એકા એક ગીરપડ નેસે યા ઓર કોઇ તરેહસે બેહોશ હોયગાહો તો થોડા થંડા પાની ઉસકે મોંપર ઝોરસે છાંટના તુરત હુશીઆર હોજાવેગા

દુસરી દવા—કીસીકી દાંતખીલી બંદ હોગઇહો ઉસ કી નાક પકડકર થોડી દેર દબા રખના તુરત ખુલ જાવેગી યા કાગઝકી બત્તી જલાકર નાકમે ધુંવાં દેના તુરત દાંતખીલી ખુલ જાવેગી

દીગર—હોલેદીલકી દવા યેહે જીસકા દીલ ઘભરાતા હો ઓર બેચેન હો કે કભી ફીરે કભી બેઠે બે કરારહો યા બાતે દીવાનેકે જેસી કરે દેહેશત ખાતાહો કે કોઇ અભી મુઝે માર ડાલેગા યા ગીરપડુંગા ઉસકો યે દવા દવે તબાશીર—તોલે ૨—ગુલાબકે ફુલ તોલા ૧—રૂમીપસતગી તોલા ૧ બાલછડ તોલા ૧ એલાયચીકે દાને તોલે ૩—આંમલેકા મુરબ્બા—સફરજનકા મુરબ્બા—અદરખકા મુરબ્બા—દસ દસ તોલે મુર

બબે કે સીવાયે સબ ચીઝોંકો કુટ છાનકર મુરબ્બે કે સાથ ખ ડલ કરે ઉસમે થોડા શેહેદભી ડાલે કે સબ એકરસ હો જાતે ઓર મગંદુર વાલા આદમીહો તો ઇસમે રૂપેકે વરક તોલા દો તોલે મીલાવે યા નહીતો ગરીબોકો ખાલી બસહે ઓર સુબહો શામ દો દો તોલે ખીલાવે ઓર હમેશાં દુધ પાની પીલાયા કરના બેહેતરહે મગર દુધ બકરીકાહો યા ગાયકાહો દુસરા નહો ફકત.

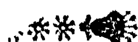
તમ્મત તમ્મામ શુદ

શેતાન ગુલામ શુદ

તમ્મત તમ્મામ બીલખેર

માલુમ હોકે યેહાંસે બાકી દવાયે દુમરે ભાગમે આવેગી ઓર યેભી સમઝ લોકે જીસને ઇસકા દુસરા ભાગ નદેખા ઉસ ને કુચ ન દેખા સબ મતલબકી ચીઝે પીછે ભાગમે હેં યે કી તાબ બનડી ન હોજાવે ઇસલીયે યેહાંસે બાકી રખા ફકત બનાને વાલા ઇસ કીતાબકા સુરતવાલા હકીમ. અબ્દુલમજીદ તખલ્લુસ ઉસકા તમજીદહે

સમાપ્ત

પ મુફીદસે અમરાઝ દુરહોં
ના અપને મરઝકે સદમેમે ચુરહોં
હોજાય ગર શીફા તો મુઝેભી હોગા કરે
એરા નહોકે હકસે મેરે આપ દુરહોં

દીગર

રૂબાઇ

હસતીમે બાકીયાત સે રેહજાયે યે કીતાબ
ઓર હશર તક મોલાકરે ઉજરત મુઝે સવાબ
મે ખેરખાહ દીલ સે હુવાં ચુરહો કસાંકા
ફીર કયું નખુદા દાદ દે વોહે મેરા અરબાબ

